

Generalissimus Stalin wydał obiad na cześć Mao Tse-tunga i Czou En-laia

MOSKWA (PAP). Dnia 16 lutego przewodniczący Rady Ministrów ZSRR — Stalin wydał na Kremlu obiad na cześć przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tunga oraz premiera Państwowej Rady Administracyjnej i ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laia.

Na obiedzie obecni byli poza Mao Tse-tungiem i Czou En-laitem — wicepremier rządu Chin północno-wschodnich Li Fu-czun, ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w ZSRR Wan Sza-sian, prof. Czen Po-ta, wicepremier rządu

ludowego prowincji Sinkiang Azizow, gen. Pian Czian-u i inni.

Ze strony radzieckiej byli obecni: Szwernik, Molotow, Malenkow, Beria, Woroszyłow, Mikojan, Kaganowicz, Chruszczow, Bulganin, Wyszynski, marszałek Wasilewski, Mienszykow, Gromyko, Zorin, ambasador ZSRR w Chińskiej Republice Ludowej — Roszczyn, generał armii Sztymenko, generał pułkownik Zigarew, admirał Jumaszew oraz przedstawiciel handlowy ZSRR w Chińskiej Republice Ludowej — Migunow

Obiad odbył się w serdecznej i przyjaznej atmosferze

Bankiet w Pekinie z okazji podpisania układu radziecko-chińskiego

PEKIN. (PAP). — Jak donosi Agencja Nowych Chin, wiceprzewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Liu Szaoczi wydał dnia 15 bm. bankiet z okazji podpisania w Moskwie układu o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej między Związkiem a Chinami.

Wśród przeszło 700 gości obecnych na bankiecie byli m.in. wiceprzewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Czou Teh, Li Czi-szen i Ciang Lan, sekretarz generalny Centralnego Rządu Ludowego Lin Pocz, członkowie rządu, przywódcy partii komunistycznej, przedstawiciele armii ludowej, wywoławcy, działacze kultury i nauki oraz przedstawiciele organizacji społecznych.

Na bankiecie obecni byli również: chargé d'affaires ZSRR w Pekinie Szybajew, urzędnicy ambasady radzieckiej, ambasadorowie Czechosłowacji, Korei

i Rumunii i chargé d'affaires Rzeczypospolitej Polskiej.

Wiceprzewodniczący Rządu Centralnego Liu Szaoczi wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, że wskutek podpisania układu radziecko-chińskiego zwycięstwa ludu chińskiego zostały utrwalone i Chinowie uzyskali wielkiego sojusznika.

Chargé d'affaires ZSRR Szybajew oświadczył, że układ otwiera nową kartę w historii stosunków między Związkiem Radzieckim a Chinami oraz stał się nowym dowodem konsekwentnej polityki pokoju prowadzonej przez ZSRR.

Wicepremier Państwowej Rady Administracyjnej Kou Mo-dzo stwierdził, że w wyniku załączenia do układu, odrodzenie imperializmu japońskiego zostało udaremnione i pokój został zabezpieczony na zachodnich wybrzeżach Pacyfiku.

Bankiet upłynął w przyjaznej i serdecznej atmosferze.

W pełni wykorzystywać urządzenia mechaniczne

Cenna inicjatywa górników kopalni im. J. Stalina

(Koresp. wł.). Górnicy kopalni im. J. Stalina w Sosnowcu, zastosowali przed kilku dniami nową metodę operowania urządzeniami mechanicznymi i transporterami zgrzebłowymi, która

przynosi w efekcie podwyższenie wydajności pracy na ścianie o 15 proc. Pomysł ten — brygady montażowej Józefa Kowalika — usprawniający w znacznym stopniu produkcję, pozwala na zwiększenie wydobywania i bardziej zastosowany przez inne kopalnie.

Jednym z podstawowych warunków skutecznego działania nowej metody jest ścisła współpraca między brygadami wydobywczymi i brygadą montażową. Wielkie znaczenie ma pozostawienie przez pierwszą zmianę wydobywczą ślany w warunkach, umożliwiających szybkie przesunięcie transportera.

Zastosowanie nowej metody pracy przez górników kopalni im. J. Stalina w Sosnowcu przyczyni się do pełniejszego wykorzystania urządzeń mechanicznych i zwiększenia wydobywania — w myśl ostatnich uchwał Biura Organizacyjnego KC PZPR, dotyczących przemysłu węglowego. (H. W.)

Na str. 3
zamieszczamy
streszczenia
przemówień
tow. Premiera
J. CYRANKIEWICZA
i przewodniczącego
GKKF tow. posła
L. Motyki
na inauguracyjnym
posiedzeniu
Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej

WKP(b) pod wodzą Wielkiego Stalina zdecydowanie i pewnie prowadzi narod radziecki do komunizmu

Odezwa przedwyborcza Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików)

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła odezwę Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) do wszystkich wyborców, robotników, chłopów i chłopek, do żołnierzy Armii Radzieckiej i marynarki wojennej, do inteligencji radzieckiej.

Dnia 12 marca 1950 r. — głośną odezwą — masę pracujących Związku Radzieckiego wybiadać będą deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR. W zbliżających się wyborach, podobnie jak i w wyborach w roku 1937 i 1946, Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików) występuje w jednolitym bloku, w ścisłym sojuszu z bezpartyjnymi robotnikami, chłopami i inteligencją. Blok komunistów i bezpartyjnych wykaże swą wielką siłę. Jest on wyrazem nierozdzielnej jedności moralnej i politycznej narodu radzieckiego.

Jednomyślnie głosząc w czasie ubiegłych wyborów na kandydatów tego wypróbowanego bloku obywateli i obywatelki Związku Radzieckiego wypowiadali się za polityką partii bolszewickiej, za dalszym umoc-

Prezydent RP przyjął delegację Radzieckiej Służby Zdrowia

Prezydent RP przyjął w dniu 17 bm. w Belwederze przez byłą delegację Radzieckiej Służby Zdrowia w osobach: prof. dr. S. P. Borisowa, prof. dr. G. K. Chaczaturiana, prof. dr. M. D. Kurbatowej, prof. dr. A. A. Lebiediewa i prof. dr. N. N. Litwinowa.

W przyjęciu uczestniczyli: Minister Zdrowia — T. Mienieda, wiceministrowie tow. tow. Sztachelski i Koszuszki, kierownik Wydz. Nauki KC PZPR tow. dr. K. Petruszewicz oraz pos. Kłosiewicz.

Szef Polskiej Misji Dyplomatycznej przybył do Berlina

BERLIN (PAP). — Dnia 17 bm. przybył do Berlina szef Polskiej Misji Dyplomatycznej przy rządzie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, ambasador Jan Izydorczyk. Ambasadora Izydorczyka, któremu towarzyszył pierwszy sekretarz Misji — Malecki, powitał na dworcu podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Anton Ackermann w towarzystwie szefa protokołu dyplomatycznego i wyższych urzędników MSZ.

Na powitanie ambasadora Izydorczyka przybyli również m. in.: szef Polskiej Misji Wojoskiej w Niemczech — gen. Prawin ze swymi współpracownikami oraz członek Misji Dyplomatycznej ZSRR — konsul Sosnowski.

nego służenia narodowi. Nie ma ona interesów wyższych nad interesy narodu.

Partia bolszewicka doprowadziła narody naszego kraju do historycznego zwycięstwa w październiku 1917 roku, do ustanowienia władzy radzieckiej. zorganizowała rozgromienie interwentów i wewnętrznej kontrewolucji. Pod kierownictwem partii Lenina - Stalina naród radziecki zbudował społeczeństwo socjalistyczne, unicestwił na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, zlikwidował ucisk społeczny i narodowy stworzył wszystkie warunki materialnego i kulturalnego życia.

Partia komunistyczna zwołała wyborców, aby w zbliżających się wyborach do Rady Najwyższej ZSRR głosowali na kandydatów stalinowskiego bloku komunistów i bezpartyjnych. Partia spodziewa się, że wszyscy wyborcy ponownie, jak jeden mąż, jednomyślnie wybiorą Radę Najwyższą ZSRR kandydatów wysuwanych przez partię komunistyczną wspólnie z bezpartyjnymi, że ponownie wykażą wielkie zaufanie do partii Lenina - Stalina, Partii komunistycznej, pod światła obronił wielkie zdobycze socjalizmu przed imperialistami niemieckimi i japońskimi, uratował narody całego świata od groźby ujarznienia przez faszystów. Po wojnie naród radziecki pod kierownictwem partii komunistycznej odniósł nowe wielkie sukcesy.

Naród radziecki z uzasadnioną dumą spogląda na wyniki swej walki i pracy. Ludzie radzieccy są pełni niewzruszonej

wiary w sukcesy dalszego rozwoju naszego kraju na drodze do komunizmu. Obecnie nie ma bardziej trwałego państwa niż Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Radziecki ustroj społeczny i państwowy jest najlepszą formą organizacji społeczeństwa, najwytężniejszym ustrojem na świecie. Nigdy jeszcze w ciągu całej swej historii ojczyzna nasza nie miała tak sprawiedliwych granic państwowych. Partia Lenina - Stalina uważa za swój święty obowiązek dalsze umacnianie socjalistycznego państwa radzieckiego — ostoju pokojowej pracy narodów naszego kraju. Głosząc na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych, wyborcy głosować będą za tym, aby nasza ojczyzna socjalistyczna nadal była potęgą i wolną, aby nasze państwo radzieckie było silne i niezwyciężone.

Dalsza część odezwy poświęcona jest omówieniu olbrzymich sukcesów, jakie Związek Radziecki osiągnął po wojnie w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej. Odezwa stwierdza, że sukcesy te świadczą o wyższości gospodarki socjalistycznej nad gospodarką kapitalistyczną.

Nie zięcili się nadzieje imperialistów, że Związek Radziecki, który poniósł wielkie ofiary w imię zwycięstwa nad wro-

giem ludzkości — faszysmem — nie podda trudnościom budownictwa powojennego.

Po wojnie nieustannie rozwija się i krzepnie przemysł radziecki. Podczas, gdy w krajach kapitalistycznych coraz wyraźniej występują oznaki dojrzewającego kryzysu gospodarczego, kurczy się produkcja przemysłowa, wzrasta bezrobocie — w Związku Radzieckim w ciągu ubiegłych 5 lat produkcja przemysłowa wzrosła rocznie o 20 i więcej procent.

Globalna produkcja przemysłu radzieckiego w roku 1949 przekroczyła poziom produkcji z roku 1940 o 41 proc.

Stwierdzając, że wszystkie te sukcesy naród radziecki odniósł pod kierownictwem partii komunistycznej, pod genialnym przewodem wielkiego wodza i nauçyciela — Stalina, odezwa podkreśla, że głosząc na kandydatów bloku komunistów i

bezpartyjnych wyborcy wypowiadają się za dalszym rozkwitem przemysłu socjalistycznego.

Przechodząc do omówienia osiągnięć gospodarki rolnej, odezwa zaznacza, że rozwój rolnictwa radzieckiego po wojnie wykazał jego wielką siłę. Dzięki olbrzymiej pomocy rządu radzieckiego i ofiarnej pracy chłopstwa kolchozowego, gospodarka rolna Związku Radzieckiego przewyższyła wszystkie następstwa wojny i nieustannie dźwiga się w górę. Globalna produkcja socjalistycznej gospodarki rolnej w roku ubiegłym przekroczyła poziom ostatniego roku przedwojennego. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

ła coraz bardziej efektywna. Wskazując na wzrost tabo-ru maszynowego na wsi oraz na jej stale postępującą modernizację, odezwa podkreśla, że praca na wsi sta-

Pod hasłem wzmocnienia sił obozu postępu i pokoju

Zobowiązania produkcyjne pracujących kobiet na dzień 8 marca

„Międzynarodowy Dzień Kobiet święcić będziemy pod znakiem przysiężenia realizacji planu 6-letniego, wzmocnienia sił obozu pokoju” — brzmi uchwała pracownic fabryki „Schicht” w Warszawie. W tym celu szereg zespołów zobowiązał się w dniach od 4 do 8 marca znacznie przekroczyć plan produkcyjny. M. in. zespół pakowalni „Vima” podnieśnie wydajność pracy ze 170 do 185 proc., a zespół Stanisława Badowskiej — ze 195 do 210 proc. Stanisława Śliwicka, zobowiązuje się w imieniu swego zespołu podnieść wydajność pracy o 40 proc.

Górnicy kopalni „Bolesław Chrobry”, „Biały Kamień” i „Mieszko” wzięły się do współzawodnictwa długofalowego.

W kopalni „Wiktoria” na zebraniu kobiecym Janina Cieślak i Alfreda Lisowska zobowiązały się w ciągu najbliższych 3 miesięcy zwiększyć wydajność pracy, aby wykonać normę w 140 proc.

Przedujące w pracy górniczej w kopalni „Biały Kamień”: Anna Lasoń, Franciszka Kowalska, Eleonora Wiezionek i Anna Szczepna, zobowiązały się osiągnąć w sortowni najwyższą jakość węgla. Takie samo postanowienie podjęły kobiety z zespołu: Ewy Leśnej i Marii Panewicz w kopalni „Mieszko”.

W Wałbrzychu podjęło zobowiązania dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet 3 tys. członkini organizacji Ligi Kobiet.

W fabryce porcelany „Krzysztof” robotnice: Maria Radala, Janina Pałka, Stefania Cieślarska, Maria Szał, Anna Augustyńska, Apolonia Krzemieniuch i Stanisława Drynkos postanowiły wykonać plan roczny produkcji w ciągu 7 miesięcy. Do wykonania planu roz-

nego w ciągu 10 miesięcy zobowiązały się: Bożenna Mulak, Olga Dobrogowska i Stefania Januchowska.

Koła Ligi Kobiet w fabryce „Krzysztof” i „Wałbrzych” podjęły się zlikwidować analfabetyzm wśród robotnic swych zakładów pracy.

W woj. łódzkiej kobiety wiejskie pow. łowickiego podjęły się zorganizować do 8 marca br. 6 nowych kół gospodyń, 12 grup hodowczyń drobiu i trzody chlewnej, uruchomić świetlice, założyć dwa kołowe zespoły sportowe oraz pomóc kołbietom - matkom, uczeszczać je na kursy dla analfabetek.

Podobne zobowiązania podjęły również gospodynie wiejskie powiatu kutnowskiego.

W woj. łódzkiej kobiety wiejskie pow. łowickiego podjęły się zorganizować do 8 marca br. 6 nowych kół gospodyń, 12 grup hodowczyń drobiu i trzody chlewnej, uruchomić świetlice, założyć dwa kołowe zespoły sportowe oraz pomóc kołbietom - matkom, uczeszczać je na kursy dla analfabetek.

Podobne zobowiązania podjęły również gospodynie wiejskie powiatu kutnowskiego.

W woj. łódzkiej kobiety wiejskie pow. łowickiego podjęły się zorganizować do 8 marca br. 6 nowych kół gospodyń, 12 grup hodowczyń drobiu i trzody chlewnej, uruchomić świetlice, założyć dwa kołowe zespoły sportowe oraz pomóc kołbietom - matkom, uczeszczać je na kursy dla analfabetek.

Podobne zobowiązania podjęły również gospodynie wiejskie powiatu kutnowskiego.

W woj. łódzkiej kobiety wiejskie pow. łowickiego podjęły się zorganizować do 8 marca br. 6 nowych kół gospodyń, 12 grup hodowczyń drobiu i trzody chlewnej, uruchomić świetlice, założyć dwa kołowe zespoły sportowe oraz pomóc kołbietom - matkom, uczeszczać je na kursy dla analfabetek.

Naród chiński wita z radością układ ze Związkiem Radzieckim

Manifestacje i zabawy ludowe w całym kraju

PEKIN (PAP). — Agencja Nowych Chin donosi, że z okazji podpisania w Moskwie układu o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej między Chińską Republiką Ludową a ZSRR w całych Chinach odbyły się wielkie manifestacje, wiece i zabawy ludowe.

Podpisanie układu zbiegło się z tradycyjnym świętem Wiosny. Budynki publiczne i gmachy państwowe udekorowano czerwonymi sztandarami i flagami Chińskiej Republiki Ludowej oraz olbrzymimi portretami Generalissimusa Stalina, Przewodniczącego Mao Tse-tunga oraz radzieckich i chińskich mężów stanu.

We wszystkich miastach chińskich liczne rzesze ludności gromadziły się wokół głośników radiowych, nadających wiadomości o podpisaniu układu i tekstu porozumień, zawartych w Moskwie. W fabrykach, przedsiębiorstwach, instytucjach państwowych odbyły się wiece i zabawy, w których omawiano znaczenie układu jako wielkiego zwycięstwa obozu pokoju i demokracji.

W Pekinie, Nankinie, Szanghaju, Kantonie, Czuningku, Tien Tsinie, Mukdenie, porcie Artura, Dajrenie i innych miastach odbyły się wielkie pochody, podczas których ludność ma-

nifestowała żywo i z radością witała układ. W całym kraju odbyły się wielkie manifestacje, wiece i zabawy ludowe.

Podpisanie układu zbiegło się z tradycyjnym świętem Wiosny. Budynki publiczne i gmachy państwowe udekorowano czerwonymi sztandarami i flagami Chińskiej Republiki Ludowej oraz olbrzymimi portretami Generalissimusa Stalina, Przewodniczącego Mao Tse-tunga oraz radzieckich i chińskich mężów stanu.

We wszystkich miastach chińskich liczne rzesze ludności gromadziły się wokół głośników radiowych, nadających wiadomości o podpisaniu układu i tekstu porozumień, zawartych w Moskwie. W fabrykach, przedsiębiorstwach, instytucjach państwowych odbyły się wiece i zabawy, w których omawiano znaczenie układu jako wielkiego zwycięstwa obozu pokoju i demokracji.

W Pekinie, Nankinie, Szanghaju, Kantonie, Czuningku, Tien Tsinie, Mukdenie, porcie Artura, Dajrenie i innych miastach odbyły się wielkie pochody, podczas których ludność ma-

nifestowała żywo i z radością witała układ. W całym kraju odbyły się wielkie manifestacje, wiece i zabawy ludowe.

Podpisanie układu zbiegło się z tradycyjnym świętem Wiosny. Budynki publiczne i gmachy państwowe udekorowano czerwonymi sztandarami i flagami Chińskiej Republiki Ludowej oraz olbrzymimi portretami Generalissimusa Stalina, Przewodniczącego Mao Tse-tunga oraz radzieckich i chińskich mężów stanu.

We wszystkich miastach chińskich liczne rzesze ludności gromadziły się wokół głośników radiowych, nadających wiadomości o podpisaniu układu i tekstu porozumień, zawartych w Moskwie. W fabrykach, przedsiębiorstwach, instytucjach państwowych odbyły się wiece i zabawy, w których omawiano znaczenie układu jako wielkiego zwycięstwa obozu pokoju i demokracji.

W Pekinie, Nankinie, Szanghaju, Kantonie, Czuningku, Tien Tsinie, Mukdenie, porcie Artura, Dajrenie i innych miastach odbyły się wielkie pochody, podczas których ludność ma-

nifestowała żywo i z radością witała układ. W całym kraju odbyły się wielkie manifestacje, wiece i zabawy ludowe.

Podpisanie układu i porozumień między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową. Układ podpisuje A. Wyszynski. Na zdjęciu (od lewej): A. Gromyko, M. Bulganin, N. Roszczyn, Czou En-lai, A. Mikojan, N. Chruszczow, K. Woroszyłow, W. Molotow, J. Stalin, Mao Tse-tung, B. Podcerob, N. Fiedorenko, Wan Sza-sian, G. Malenkow, Czen Po-da, L. Beria, S. Azizow i L. Kaganowicz.

Foto F. Kislow

Bez przerwy nadchodzą transporty zboża z ZSRR

Według ostatnich meldunków ze stacji granicznych, łączną ilość zboża radzieckiego, do starożytności do Polski sięga obecnie 35 tysięcy ton. W dalszym ciągu przeważającą częścią transportów jest pszenica konsumcyjna, odznaczająca się wysoką jakością. Awizowane są bez przerwy dalsze transporty zboża.

Powrót delegacji związkowców polskich z ZSRR

Dnia 17 bm. powróciła z Moskwy do stolicy pozostała część delegacji polskich związków zawodowych, która wyjechała do ZSRR na zaproszenie Centralnej Rady Radzieckich Związków Zawodowych (WCSPS) — z wiceprzewodniczącym CRZZ tow. Aleksandrem Burskim na czele. W siedzibie CRZZ powitał delegację przewodniczący CRZZ tow. Al. Zawadzki. Delegacja polska wróciła przy przekraczaniu granicy Polski i ZSRR telegram z pozdrowieniami do Centralnej Rady Radzieckich Związków Zawodowych (WCSPS).

„Sztandar Pracy“ dla zespołu Państw. Teatru Nowego w Łodzi

W Muzeum Narodowym w Warszawie odbyła się 17 bm. uroczystość dekorowania w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Orderem „Sztandar Pracy“ II klasy zespołu Państwowego Teatru Nowego z Łodzi, który zapoczątkował swoją działalność wystawieniem sztuki czechosłowackiej robotnika V. Kani „Brygada szlifiera Karhana“.

Spotkanie radzieckich i polskich pracowników służby zdrowia

Korzystając z pobytu delegacji radzieckiej służby zdrowia w Polsce — Zw. Zaw. Pracowników Służby Zdrowia i TPRP zorganizowały spotkanie delegacji z pracownikami Służby Zdrowia stolicy. W spotkaniu tym wzięli udział liczni lekarze, profesorowie, personel lekarski z ministerstw Zdrowia i Wewnętrznych i wiceministrów: tow. „ow. Sztachelskim oraz Kożusznikiem na czele. Goście radzieccy podziękowali za zebrany materiał i wyrażenia z pobytu w Polsce podkreślając prawdziwą braterską serdeczność, z jaką spotykali się w całym kraju w czasie trzytygodniowego pobytu. Dyrektor Instytutu Przewodnictwa w Moskwie prof. Lebediewa oraz prof. Litwinow ze szczerą radością stwierdzili duże osiągnięcia Polski Ludowej w dziedzinie Służby Zdrowia opartej na socjalistycznych zasadach.

Przyjęcie w Ambasadzie Polskiej w Sofii

SOFIA (PAP). — Ambasador RP w Sofii — Aleksander Barchacz, dnia 15 bm. powitał przedstawicieli świata politycznego i kulturalnego Ludowej Bulgarii. Na przyjęcie przybyli członkowie rządu bułgarskiego, z premierem W. Czerwenkowem oraz wicepremierami — W. Poptowem i G. Trajkowem, korpus dyplomatyczny z dziekanem — ambasadorem ZSRR — Bodrowem na czele.

Parafianie szemberowscy oburzeni decyzją biskupa Bernackiego

„Głos Wielkopolski“ z dnia 17 lutego br. zamieszcza wypowiedzi parafian szemberowskich w sprawie decyzji biskupa Bernackiego, pozabawiającej ks. Konarskiego godności dziekana Dekanatu Witkowskiego.

Owocna działalność odnowionej „Caritas“ w Sandomierzu

Nowy zarząd sandomierskiej „Caritas“, na czele którego stanął przed dwoma tygodniami ks. Stanisław Skurski, członek Zarządu Głównego „Caritas“, rozpoczął już działalność.

Wbrew dążeniom likwidatorskim części hierarchii kościelnej, żaden z 94 oddziałów sandomierskiej „Caritas“ nie zaprzestali działalności. Księża — kierownicy placówek zwracają się do zarządu diecezjalnego w Sandomierzu z prośbami o wyrażenie, dotyczące rozszerzenia działalności zgodnie z przyjętymi na krajowej naradzie zasadami.

W odpowiedzi na wezwanie tow. Markiewki

Przodująca młodzież całego kraju podejmuje zobowiązania długofalowe

Robotnicy deklarują systematyczne przekraczanie norm

W dalszym ciągu napływają meldunki o podejmowanych przez całe załogi, zespoły, brigady i poszczególnych robotników zobowiązaniach długofalowych. Na apel tow. Markiewki odpowiada również młodzież całego kraju — z fabryk, hut, szkół przemysłowych. Swoją twórczą, pokojową pracą pragnie ona przyczynić się do szybszego zbudowania podstaw socjalizmu w Polsce.

Robotnica Świebodzińskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego — Janina Kamińska, w imieniu młodzieży obsługi taśmy Nr 12 i 13, oświadczyła: „Chcemy dać ludziom pracy w Polsce jak najwięcej dobrej, dokładnie wykonanej odcieranej. Chcemy przyczynić się do wzmocnienia obozu pokoju, do przyspieszenia realizacji planu 6-letniego. Zobowiązujemy się wykonywać normę co najmniej w 120 proc.“

Młodzieżowa brigada produkcyjna „Fabloku“, idąc śladem tow. Markiewki, postanowiła w pierwszym etapie, tj. w lutym i marcu br., podnieść swoją normę do 145 proc. Brygada produkcyjna pod nazwą „Plan 6-letni“ w fabryce „Schicht“ w Trzebinie, z Julią Józefik na czele, podjęła się osiągnąć 230 proc. normy.

ZMP-owcy Szkoły Żegluga Środlądowej w Elblągu zobowiązali się podnieść w ciągu roku wyniki nauki i wykonać samodzielnie potrzebny sprzęt szkoleniowy. Zbudują oni do 1 czerwca 5 szalup ćwiczebnych i wyremontują pełnomorski jacht turystyczny.

KATOWICE. — Poza górnikami i hutnikami masowo podejmują zobowiązania długofalowe i indywidualne kolejarze śląscy, 18 maszynistów pociągów osobowych parowozowni w Katowicach m. in.: Leszczyca, Rozmus, Smolczyk i Szostak zobowiązali się przejechać 160 tys. km bez naprawy parowozu. Dziwięciu w innych maszynistów zobowiązało się przejechać bez remontu 130 tys. km.

Podobne zobowiązania pod-

jęli robotnicy innych zakładów pracy woj. ścieżńskiego. ŁÓDŹ. — W dalszym ciągu zobowiązania produkcyjne podejmują włókniarze łódzcy. W Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina czterej członkowie zespołu najwyższej jakości K. Majewskiego zobowiązali się dać ponad plan do końca roku bieżącego 16.288 m tkanin najwyższej jakości. Ponadto poważne zobowiązania podjęli tkaczki i przadki z PZPB Nr 3 i 16 z PZPW Nr 1 i 2 oraz włókniarze Zgierz, Pabianice, Belchatowa i Moszczenicy.

KRAKÓW. — Pracownicy huty szkła w Krakowie podjęli zobowiązania długofalowe. Brygady mistrzów hutniczych: Rogulskiego, Ładnego i Szczerby podpisały deklarację przekroczenia normy ilościowej o 10 proc., za okres pierwszego półroczia br.

(Koresp. wł.) — Tow. W. Czogała — majster Działu Przerobczego w Kamieniołomach Bazaltu „Gracze“ zobowiązał się wraz z brigadzi-

mi: Kłobusem, Kaletańczykiem, Stasiukiem i innymi oraz wszystkimi grupami remontowymi ukończyć remonty Działów Przerobczych o 5 dni wcześniej. (t)

Federalne Biuro Śledcze szpieguje urzędników ONZ

Staly rozwój gospodarki narodowej przyczynia się do wzrostu dobrobytu mas pracujących Związku Radzieckiego. Podczas, gdy w krajach kapitalistycznych wzrasta nędza i bezrobocie, katastrofalnie spada stopa życiowa mas pracujących, to w Związku Radzieckim poziom materialny i kulturalny ludu pracującego nieprzerwanie idzie w górę.

W odróżnieniu od kapitalizmu, socjalizm jest nie do pomysłstwa i dobrobytu narodu. Na tym polega jedno z najważniejszych praw rozwoju społeczeństwa socjalistycznego w Związku Radzieckim. Obywatele radzieccy nie znają okropności bezrobocia i wszystkich, związanych z nim nieszczęść. Liczba pracowników fizycznych i umysłowych w ZSRR stale wzrasta.

Odezwa przypomina dalej, że w roku 1949 dochód narodowy w ZSRR wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 36 proc. oraz, że w ciągu ubiegłego 4-letniego dwukrotnie nastąpiła zmiana cen artykułów spożywczych i przemysłowych, co w konsekwencji zwiększyło siłę nabywczą rubla oraz spowodowało wzrost realnej wartości zarobków. Partia komunistyczna — głosi odezwa — nadal walczyć będzie o podniesienie stopy materialnej narodu radzieckiego. Dążyć będzie ona do dalszego zwiększenia dochodu narodowego, podniesienia realnej wartości zarobków, do dalszej obniżki cen artykułów użytku powszechnego przez zwiększenie wydajności pracy i zmniejszenie kosztów własnych produkcji.

Odezwa zwraca szczególną wagę na osiągnięcia w dziedzinie upowszechnienia oświaty, wymieniając tysiące nowych szkół, bibliotek, klubów, teatrów i kin, zbudowanych lub odbudowanych w ciągu ubiegłych 4 lat, wskazując na ogromny wzrost liczby młodzieży studiującej, na sukcesy nauki radzieckiej, która opanowała m. in. tajemnicę otrzymywania energii atomowej, na rozwój literatury i sztuki narodowej w formie i socjalistycznej w treści. Partia komunistyczna — głosi odezwa — nadal walczyć będzie o rozwój oświaty w ZSRR, o stały wzrost poziomu kulturalnego i technicznego mas pracujących, o nowy rozkwit nauki i kultury radzieckiej.

W naszym wielonarodowym państwie socjalistycznym — podkreśla odezwa KC WKP(b) — wszystkie narody kroczą jedną, wspólną socjalistyczną drogą rozwoju. Wielka przyjaźń narodów, ich braterska współpraca i pomoc wzajemna, rozwijająca się pod sztandarem internacjonalizmu socjalistycznego, jest jednym z najważniejszych osiągnięć państwa radzieckiego. W bratniej rodzinie narodów radzieckich dawniej uciśkiwane narody osiągnęły niebywały rozkwit polityczny, gospodarczy i kulturalny. Przyjaźń narodów ZSRR, której promotorem jest towarzyszący Stalin, jest jednym z źródeł potęgi socjalistycznego państwa radzieckiego.

Partia komunistyczna — głosi odezwa — nadal będzie umacniać stalinowską przyjaźń narodów ZSRR — rekońcijnie zwyciężyci naszej ojczyzny, ostoję niezawisłości i dalszego rozkwitu narodów ZSRR. Dopóki istnieje i krzepnie u nas ta przyjaźń, narody naszego kraju będą wolne i niezawisłe. Żaden wróg nie jest nam straszny, dopóki przyjaźń ta kwitnie i rozwija się.

Podczas gdy w krajach kapitalistycznych coraz bardziej się ostrzaży przeciwstawia klasowe i rozwija się ofensywa burżuazji przeciwko żywotnym interesom i prawom mas pracujących, w Związku Radzieckim

7 numer pisma „O trwały pokój, o demokrację ludową“

BUKARESZT (PAP). Dnia 17 bm. ukazał się 7 (67) numer czasopisma „O trwały pokój, o demokrację ludową“, organu Biura Informacyjnego Partii Komunistycznej i Robotniczych.

W numerze tym opublikowano komunikat radziecko-chiński o podpisaniu układów przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej oraz porozumień między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową. Podano również teksty tych umów. Na pierwszym stronie zamieszczony został artykuł wstępny „Prawydy“ pt. „Niech żyje wieczna przyjaźń radziecko-chińska“, omawiający historyczną doniosłość wspomnianych dokumentów.

Dalej czasopismo podaje w skrócie referat sekretarza KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej Czerwenkowa, ze stycznia br.

Autorem artykułu pt. „Penetracja kapitalu amerykańskiego do życia gospodarczego Jugosławii“ jest członek Biura Politycznego Węgierskiej Partii Pracujących Ernoe Geroc. Pismo zamieszcza również artykuł George Matthews'a pt. „5 lat polityki zagranicznej rządu labourystowskiego“. Sylvano Rensasson pisze o porażce reformizmu we włoskim ruchu spółdzielczym. W dziale krytyczno-bibliograficznym czasopismo podaje recenzje z owanej działalności organu prasowego KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji „Funkcionar“. Notatki polityczne Jana Marka oraz bogaty dział kronikarsko-informacyjny uzupełniają numer.

Odezwa przedwyborcza Komitetu Centralnego WKP(b)

kim, w warunkach ustroju socjalistycznego, w warunkach sfornowanego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, krzepnie jedność moralna i polityczna narodu, coraz bardziej rozkłada socjalistyczna demokracja, wzrasta aktywność polityczna mas pracujących. Szlachetna idea patriotyzmu radzieckiego jednocy robotników, chłopów i inteligentów w zwartą, potężną armię budowniczych komunizmu. Kierującą budową społeczeństwa komunistycznego, partia bolszewików stała podnosi komunistyczną świadomość mas.

Specjalny rozdział poświęca odezwa roli Związku Radzieckiego w walce o pokój przeciwko podżegaczom wojennym. Leninowsko - stalinowska polityka zagraniczna — stwierdza odezwa — konsekwentna i zdecydowana walka ZSRR o pokój i współpracę między narodami zapewniła naszemu krajowi sympatie i poparcie setek milionów ludzi na całym świecie. Związek Radziecki pod kierownictwem Stalina jest awangardą mas pracujących całego świata w ich walce o trwałą pokój, demokrację i socjalizm.

Natchnione wielkim przykładem Związku Radzieckiego na drogę socjalizmu zdecydowanie wkroczyły: Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Albania i Mongolska Republika Ludowa. Potężnym czynnikami w umocnieniu frontu pokoju i demokracji jest zwycięstwo wielomilionowego narodu chińskiego, który wypędził ze swego kraju drapieżców imperialistycznych i stworzył państwo demokracji ludowej — Chińską Republikę Ludową. Niezwykle poważnym zwycięstwem sprawy pokoju w Europie było utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Partia komunistyczna nadal będzie nieustannie walczyć o międzynarodową współpracę o pokój na całym świecie. Będzie ona walczyć o utrwalenie braterskich więzi z krajami demokracji ludowej.

Zadanie polega obecnie na tym, aby w oparciu o jedność wszystkich sił broniących pokój, pokrzyżować plany agresorów imperialistycznych, u niemożliwić wojnę. Naród radziecki jest głęboko przekonany, że w pokojowej rywalizacji dwóch systemów zwycięstwo przekażemu nad kapitalizmem jest zapewnione. Jednocześnie ludzie radzieccy są przeświadczeni, że jeśli imperialiści rozpętają nową wojnę przeciwko naszym milijonem pokój krs jowi, to Związek Radziecki, po party przez wszystkie milijony wolność narody świata, pobije na głowę każdego agresora.

Głosując na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych — głosi odezwa KC WKP(b) — wyborcy głosować będą za stalinowską polityką zagranicą ZSRR, za trwały pokój między narodami, aby rozszerza się i wzmacniał międzynarodowy front pokoju, demokracji i socjalizmu.

Stwierdzając, że pokojowej, twórczej pracy narodu radzieckiego i jego bezpieczeństwa niezawodnie broni okryta chwałą Armia Radziecka, odezwa podkreśla, iż partia komunistyczna — kierując się wskazaniami Lenina i Stalina, stwierdzającymi, że dopóty, dopóki istnieje świat kapitalistyczny, istnieje również groźba imperialistycznej napaści na ZSRR — stawia sobie za zadanie stałe umacnianie sił zbrojnych ZSRR.

We wszystkich etapach walki o wolność i szczęście narodów, o niezawisłość i rozkwit Związku Radzieckiego, o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w ZSRR — stwierdza dalej odezwa — partia bolszewików odnosiła sukcesy, gdyż opierała się na twórczej aktywności milionów obywateli radzieckich, nieustannie umacniającą spójność z masami, stale przysłuchując się głosowi mas. Pomyślnie wykonanie historycznych zadań stojących przed Związkiem Radzieckim nierozdzielnie związane jest z rozwijaniem bolszewickiej krytyki i samokrytyki, jako jednego z głównych warunków dalszego rozwoju. Partia dąży do tego, aby wszyscy partyjni i bezpartyjni towarzysze śmiało i jawnie niedociągali

naszej pracy i wskazywali sposób ich likwidacji. Partia stawia sobie za zadanie popierać i rozwijać zdrową krytykę pracy organizacji państwowych i gospodarczych oraz uczynić wszystko, aby usunąć ujawnione niedociągnięcia.

Konieczne jest to w tym celu, aby cała ta praca, całe nasze budownictwo komunistyczne stawało się z dnia na dzień lepsze i szło do sukcesów do sukcesów.

Cała działalność partii komunistycznej — czytamy dalej w odezwie — dowodzi, iż zdolna jest ona zwyciężyć do obrony interesów narodu. Maszyn pracujące całego świata uczą się na przykładzie partii Lenina - Stalina, jak należy walczyć przeciwko uciskowi i gwałtom, o wolność, o socjalizm. Narody Związku Radzieckiego przekonane o swej sile i triumfie słusznej sprawy, zespolone wokół swej awangardowej bojowej — partii bolszewickiej, bezgranicznie oddane sprawie Lenina - Stalina, pod światłymi i wypróbowanymi równictwem wielkiego wodza mas pracujących towarzysza Stalina, wskazują drogę do jasnej przyszłości masom pracującym na całym świecie.

Partia komunistyczna pod kierownictwem swego wielkiego wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina — towarzysza Stalina — pewnie i zdecydowanie prowadzi naród radziecki do komunizmu.

Odezwa Komitetu Centralnego WKP(b) kończy się apelem do wszystkich wyborców, aby w dniu 12 marca, który winien stać się manifestacją ich jedności i zwartości wokół partii Lenina - Stalina — oddali swe głosy na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych.

Odezwa Komitetu Centralnego WKP(b) kończy się apelem do wszystkich wyborców, aby w dniu 12 marca, który winien stać się manifestacją ich jedności i zwartości wokół partii Lenina - Stalina — oddali swe głosy na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych.

Odezwa Komitetu Centralnego WKP(b) kończy się apelem do wszystkich wyborców, aby w dniu 12 marca, który winien stać się manifestacją ich jedności i zwartości wokół partii Lenina - Stalina — oddali swe głosy na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych.

Odezwa Komitetu Centralnego WKP(b) kończy się apelem do wszystkich wyborców, aby w dniu 12 marca, który winien stać się manifestacją ich jedności i zwartości wokół partii Lenina - Stalina — oddali swe głosy na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych.

Wielkie zadania ruchu korespondentów robotniczych i chłopskich

Narada w Zw. Zawodowym Dziennikarzy RP

Zwołana do Warszawy przez Zw. Zaw. Dziennikarzy RP narada poświęcona omówieniu spraw organizacji i rozwoju ruchu korespondentów robotniczych i chłopskich zgromadziła przy wspólnym stole obrad 51 dziennikarzy, redaktorów naczelnych i kierowników działów, korespondentów 32 pism oraz 15 przodujących robotniczych i chłopskich korespondentów z całego kraju.

Narada zwołana została w celu wymiany doświadczeń, zdobytych w dotychczasowym rozwoju ruchu korespondentów oraz omówienia zadań, jakie stoją przed Zw. Zaw. Dziennikarzy w organizacji i upowszechnieniu ruchu.

W Przewidywaniu, obok dziennikarzy, zasiadli korespondenci robotniczy i chłopski. W obradach wzięli udział przedstawiciele Wydziału Prasowego i Wydawnictw KC PZPR oraz owacyjnie witany przedstawiciel prasy radzieckiej red. Sokolowski.

Referat na temat „Doświadczenia w pracy redakcji z korespondentem“ wygłosił redaktor naczelny „Trybuny Robotniczej“ tow. T. Galiński, a referat na temat „Zadania Związku w ruchu korespondentów“ — red. naczelny „Głosu Robotniczego“ tow. W. Lemiesz.

Wielogodzinna, owyżniona dyskusja zapoznana zebranych z poważnymi dorobkiem szeregu redakcji. W poszczególnych wypowiedziach wskazano również

Narada stwierdziła konieczność objęcia korespondentów systematyczną akcją szkoleniową.

Narada z uznaniem przyjęła uchwałę Plenum Zarz. Głównego Zw. Zaw. Dziennikarzy o przekształceniu wydawanego przez „Trybunę Robotniczą“ pierwszego w Polsce „Biuletynu Korespondentów“ w pismo o zakresie ogólnokrajowym.

Narada stwierdziła, że korespondencje i listy czytelników winny być ze strony redakcji przedmiotem szczególnej troski i uwagi, a materiały w nich zawarte w pełni wykorzystywane.

Narada wypowiedziała się za utworzeniem Klubów Korespondentów przy poszczególnych oddziałach Związku i wezwwała Zarząd Główny Zw. Zaw. Dziennikarzy do zwołania w najbliższych miesiącach krajowego zjazdu korespondentów robotniczych, chłopskich i terenowych.

Wychoząc z założenia, że należyte zorganizowanie prasy z korespondentami wymaga zapoznania się z doświadczeniami prasy radzieckiej, narada zleciła Zarz. Głównemu Zw. Zaw. Dziennikarzy opublikowanie na łamach prasy i organu Związku Prasy Polskiej materiałów i artykułów w tej sprawie.

Sabotażyści i szpiegzy wywiadów anglosaskich przed sądem w Budapeszcie

BUDAPESZT (PAP). W piątek rano rozpoczęła się w Budapeszcie rozprawa przeciw byłemu dyrektorowi generalnemu wytwórni sprzętu telegraficznego International Standard Electric Corporation, Węgrowi Imre Geigerowi i jego wspólnikom, oskarżonym o uprowadzenie szpiegostwa i działalność, godzącą, w realizację węgierskiego planu gospodarczego.

Współoskarżonymi są: obywatel amerykański Robert Vogeler — kierownik budapeszteńskiego oddziału przedsiębiorstwa, obywatel brytyjski Edgar Sanders, który był wicedyrektorem firmy oraz Węgry: b. wyższy urzędnik przedsiębiorstwa Kelomen Domokos, wyższy urzędnik ministerstwa ciężkiego przemysłu Zoltan Rado, proboszcz dr Istvan Just i Edvina Doery.

Oskarżony Geiger przyznał się do winy, zeznając, że współpracował z wywiadem amerykańskim za pośrednictwem agenta FBI — Vogelera i z wywiadem brytyjskim za pośrednictwem Sandersa.

Wobec dążeniem likwidatorskim części hierarchii kościelnej, żaden z 94 oddziałów sandomierskiej „Caritas“ nie zaprzestali działalności. Księża — kierownicy placówek zwracają się do zarządu diecezjalnego w Sandomierzu z prośbami o wyrażenie, dotyczące rozszerzenia działalności zgodnie z przyjętymi na krajowej naradzie zasadami.

CGT wzywa wszystkich pracowników do okazania solidarności robotnikom, którzy padli ofiarą represji ze strony pracodawców i rządu za walkę o pokój.

CGT wzywa wszystkich ludzi pracy do wzmocnienia wysiłku w celu zapewnienia pełnego sukcesu Krajowemu Zjazdowi Zwolenników Pokoju w dniach 10, 11 i 12 marca.

CGT wzywa robotników, by w poszczególnych zakładach pracy, które produkują uzbrojenie, domagali się przestażenia produkcji na cele pokojowe.

Walka robotników Nicei

Geiger składał każdego miesiąca szczegółowe meldunki o sytuacji wojskowej, wewnętrzno-politycznej i finansowej Węgier Vogelerowi, który kierował je dalej kurierem dyplomatycznym przez poselstwo amerykańskie w Budapeszcie, skąd z listy przysyłali dla Geigera instrukcje.

Geiger dostarczał m. in. informacji, dotyczących produkcji aparatów radarowych na Węgrzech, nowych wynalazków, działalności Węgierskiej Głównej Rady Gospodarczej, danych o czołowych kadrach ministerstwa przemysłu i komunikacji, danych, dotyczących układów

Francuska klasa robotnicza udaremni plany podżegaczy wojennych

Odezwa Generalnej Konfederacji Pracy

GENEWA (PAP). Z Paryża donoszą, że Generalna Konfederacja Pracy (CGT) ogłosiła komunikat, w którym wita wzmocnienie akcji klasy robotniczej w walce przeciwko fabrykacji broni i przewozowi sprzętu wojennego. Akcja ta — stwierdza komunikat — stanowi dowód, że francuska klasa robotnicza zdola udaremnić zbrodnicze plany podżegaczy wojennych.

CGT wzywa wszystkich pracowników do okazania solidarności robotnikom, którzy padli ofiarą represji ze strony pracodawców i rządu za walkę o pokój.

CGT wzywa wszystkich ludzi pracy do wzmocnienia wysiłku w celu zapewnienia pełnego sukcesu Krajowemu Zjazdowi Zwolenników Pokoju w dniach 10, 11 i 12 marca.

Walka robotników Nicei

handlowych między Węgrami a Zw. Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

W roku 1947, w czasie pobytu w Nowym Jorku, Geiger otrzymał instrukcję hamowania produkcji przedsiębiorstwa i w istocie w latach 1947 — 1949 produkcja osiągała tylko 40 proc. do 50 proc. możliwości wytwórczych.

Oskarżonego ujęto na granicy w chwili, gdy uświślał opuścić Węgry. Ucieczkę zorganizował Vogeler, a pomocy udzieliła placówka amerykańska w Wiedniu.

Rozprawa trwa.

Strajk robotników portowych w Nicei, którzy odmawiają załadunku i rozładunku sprzętu wojennego trwa.

Strajk kolejarzy i górników

GENEWA (PAP). Z Paryża donoszą, że 24-dzienne strajki kolejarzy francuskich i górników departamentów Nord i Pas de Calais, przybrały rozmiary potężnej manifestacji dla poparcia żądania dodatku w wysokości 3 tys. franków dla wszystkich kategorii pracowników.

Produkcja penicyliny w Czechosłowacji

Czechosłowacja jest jednym z niewielu krajów, które własną produkcją pokrywają zapotrzebowanie na penicylinę. Plan na rok 1950 przewiduje trzykrotne podniesienie produkcji penicyliny w stosunku do roku 1949. Nadwyżka przeznaczona będzie na eksport, przede wszystkim do krajów demokracji ludowej. Na zdjęciu badanie biologiczne wyprodukowanej penicyliny.

Foto Czechopres

Tydzień na arenie świata

Był to wielki akt historyczny. Wszyscy, zarówno przyjaciele, jak i wrogowie, zdają sobie sprawę z ogromnego znaczenia zawartego w Moskwie układu. Przypięty do sznurka został sojusz największej potęgi świata — Związku Radzieckiego, z półmiliardowym państwem chińskim. Realno-polityczne znaczenie tego sojuszu w lapidarnych słowach ujął minister Czou En-lai:

„Zespolenie narodów Chin i Związku Radzieckiego, liczących razem około 700 milionów ludzi, stanowi siłę nie do pobicia”.

A minister Wyszyński stwierdził:

„Podpisano dzisiaj układ i porozumienie między Związkiem Socjalistycznym a Chińską Republiką Ludową, stanowiącym ogromny wkład do sprawy umocnienia pokoju i demokracji na całym świecie”.

Wyraz stalinowskiej polityki

O tym, jak bardzo bał się tego układu imperialiści, świadczą m. in. nerwowość, z jaką śledzili zacieśnienie stosunków radziecko-chińskich oraz liczne próby prowokacji, podejmowane przez pierwszoplanowych polityków obozu agresji. Były to próby śmieszne, nie ulegało bowiem wątpliwości, że są one nieuchronnie skazane na całkowite fiasko.

Jasne jest, że nie ma siły, zdolnej do zakłócenia serdecznej przyjaźni między pierwszym w świecie państwem socjalistycznym a zwycięską rewolucją chińską, która zapoczątkowała wyzwolenie miliardów ludzi, jęczących pod jarzmem imperializmu w koloniach.

Nieależnie od niezmiernego, bezpośredniego znaczenia sojuszu radziecko-chińskiego dla układu sił między obozem pokoju a blokiem agresji, podpisane w Moskwie układ i porozumienie również pośrednio uderzają w kapitalizm i imperializm. Stanowią one bowiem przykład równoprawnych stosunków między wielkim mocarstwem a państwem, które jeszcze do niedawna traktowane było przez imperialistów jako kolonia. Są one wyrazem stalinowskiej polityki równouprawnienia narodów, przykładem konsekwentnej polityki radzieckiej, której obec są wszelkie dążenia agresywne i zabórce.

Przykładu tego bardzo się boją imperialiści i kolonizatorzy. Londyński „Times” nie ukrywa głębokiej obawy, że narody kolonialne dojdą do wniosku, iż „komunizm jest identyczny z całkowitą niezależnością od zagranicy”. Również inne pisma podkreślają wielkie znaczenie, jakie będzie miał układ radziecko-chiński dla wzmocnienia walki narodów kolonialnych i zależnych.

Warto przy sposobności przypomnieć niedawne insynuacje amerykańskiego sekretarza stanu Achesona na temat rzekomych roszczeń radzieckich do terytorium chińskiego. Jest to nie pierwsza, ale też nie

J. Starec

najmniejsza jego kompromitacja, bo rzadko kiedy kłamstwo ma tak krótkie nogi. Każdy rozumny człowiek widzi zupełnie wyraźnie, że natchnienia i informacji Acheson szukał we własnej wyobraźni.

Pozyteczne przypomnienie

Układ radziecko-chiński oceniony jednomyślnie przez prasę zachodnią jako kolejna, wielka porażka dyplomacji amerykańskiej, wywołał liczne refleksje na temat całokształtu polityki Departamentu Stanu. Paryski „Liberation” zapytuje:

„Czy wobec zakończenia monopolu atomowego, zmiażdżenia Czang Kai-szeka i wrastających trudności krajów marszalskich Stany Zjednoczone będą mogły nadal pozostać wiernie polityce zimnej wojny, albo ludzi się jeszcze nadzieją wygrania zimnej wojny?”

Jak wiadomo, w dążeniu do odwrócenia uwagi od swych niepowodzeń, Amerykanie zastosowali „trick wodorowy”. Histeria wodorowa zdążyła już wywołać panikę w samych Stanach Zjednoczonych i w krajach marszalskich, nie zdołała natomiast wskrzesić iluzji o monopolu amerykańskim w tej dziedzinie. Nawet taki „rycerz zimnej wojny” jakim jest bezspornie przewodniczący komisji sił zbrojnych senatu — Tydings, zmuszony był do stwierdzenia:

„Przypomnijmy sobie, jak bardzo omylił się mocarstwa zachodnie wierząc w 1941 r., że armie Hitlera rozbiją wojska radzieckie w 6 tygodni i jak bardzo omylił się Amerykanie przypuszczając, że ZSRR użyje dużo więcej czasu na wyprodukowanie bomby atomowej, niż zużył go faktycznie.”

Gdy Churchill chce być popularny...

Ostatni tydzień przyniósł nowe, niemiędrze przekonujące dowody, świadczące o niepopularności polityki „zimnej wojny”, oraz o dążeniach pokojowych narodów Anglii i USA. Dowodów tych dostarczył m. in. znany podziębacz wojenny Churchill i prezydent Stanów Zjednoczonych Truman.

Churchill, oprócz tego, że jest podziębaczem wojennym jest również chytrym demagogiem. W przeddzień wyborów, gra on zazwyczaj na uczuciach drogiej narodzi, by pozyskać zaufanie wyborców. To też nagle Churchill — autor sławetnego przemówienia ful-tonskiego, które formalnie zapoczątkowało „zimną wojnę” — wystąpił z apelem o... porzucenie prób w kierunku zakończenia „zimnej wojny” drogą bezpośrednich rozmów ze Związkiem Radzieckim.

O czym świadczy ten „apel”? O Churchillu — jak daleko sięga perfidia tego wroga pokoju; o „demokracji brytyjskiej” — jaką wartość mają obietnice przedwyborcze partii

służących burżuazji; o narodzie brytyjskim — że pragnie pokoju.

Słowa a czyny Trumana

Churchill już w niejednej sprawie był mistrzem dla Trumana. Tym razem, w specjalnym wywiadzie dla gazety „New York Times”, Truman jeszcze raz zakłamał się, że jest za porozumieniem ze Związkiem Radzieckim. Wprawdzie zakłamek zadał kłam nawet sama treść i sama forma wywiadu, niemniej jednak jest on symptomatyczny: by może kontynuować politykę agresji w czynie, Truman musi w słowach pójść na pozorne ustępstwo wobec pokojowych nastrojów mas narodu amerykańskiego.

Prawie w tym samym czasie podobne oświadczenia złożyli zastępcy Sekretarza Stanu Rusk i Hickerson. W związku z tym warto również wspomnieć niedawny dymisję szefa planowania a zarazem „specja” od antyradzieckiej polityki w Departamencie Stanu, George Kennana oraz pogłoski o ustąpieniu Achesona, którego kariera jako sekretarza stanu znana jest pasmem niepowodzeń.

Niedobry był ubiegły tydzień dla imperialistów. I nie nie wróży, by następne były lepsze...

Czechosłowacja na drodze do socjalizmu

Zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem hitlerowskim i wyzwolenie przez Armię Radziecką narodu czeskiego i słowackiego spod jarzma najędźdźców hitlerowskich — stworzyły historyczne przesłanki ku temu, by klasa robotnicza i lud pracujący Czechosłowacji obalili gospodarczą i polityczną władzę klas wyciskaczy. Pierwsze lata po wyzwoleniu — od maja 1945 roku, aż do początków roku 1948 minęły pod znakiem ostrych walki klasowej, jaką klasa robotnicza z partią komunistyczną na czele i w sojuszu z masami pracującymi, prowadziła z reakcją kapitalistyczną, walcząc o wprowadzenie i ugruntowanie ustroju demokracji ludowej, o prawo narodu do wstąpienia na drogę budownictwa socjalizmu.

Związek Radziecki okazał ogromną pomoc czeskim i słowackim masom pracującym w ich walce. Uratował nas od głodu i nędzy po klęsce nieurodzaju w r. 1947. Dostawy radzieckie — 600 tysięcy ton zboża — stanowiły 40 proc. naszego rocznego zapotrzebowania na chleb. Przez okazanie nam tej sławetnej pomocy Związek Radziecki i osobiście Generalissimus Stalin poparli walkę naszego ludu z usiłowaniami reakcjonistów zorganizowania puczu w lutym 1948 roku.

Ugruntowanie władzy ludowej

W lutym 1948 roku została całkowicie rozbita reakcja. Ustrój demokracji ludowej uzyskał trwałe podstawy. Umocnił się sojusz klasy robotniczej z chłopstwem. Front ludowy —

Kultura fizyczna stanie się w Polsce jednym z czynników socjalistycznego budownictwa

Przemówienie tow. Premiera J. Cyrankiewicza na inauguracyjnym posiedzeniu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

Odbywa się dzisiaj pierwsze posiedzenie nowo powołanego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

Główny Komitet działa na gruncie nowej ustawy o rozwoju sportu i kultury fizycznej. Intencją rządu jest, aby utworzenie tego Komitetu i organizacja terenowych komitetów stały się punktem wyjścia dla nowego etapu rozwoju sportu polskiego, kultury fizycznej najszerzej mas, a w szczególności młodzieży i w szczególności na wsi. Chcemy, aby rozwój kultury fizycznej w najszerszych masach stał się ważnym elementem wychowania ideologicznego, politycznego, dla wszechstronnego rozwoju młodzieży i mas pracujących.

Barczo obszernie zadania w dziedzinie kultury fizycznej i sportu sformułowane zostały w uchwałach Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Dlatego nie będę się nad tymi sprawami zatrzymywał. Uważam jednak, że uchwały te wskazują konkretne wytyczne działania w wielu dziedzinach, objętych mianem kultury fizycznej i sportu, że powinny stać się swojego rodzaju wademecum działaczy sportowych, sportowców i działaczy społecznych i pamiętać o tych uchwałach, realizowanie ich, rozwijanie ich, uchronić może zarówno poszczególnych działaczy sportowych, jak resorty, zrzeszenia sportowe, organizacje społeczne od powtórzenia w jakiejkolwiek formie tych błędów i wypaczeń, jakich świadkami byliśmy na niektórych terenach w poprzednim okresie, w okresie rodzenia się nowego, młodego sportu Polski Ludowej.

Nie można przeciwstawiać sportu wyczerpanemu sportowi masowemu

Konieczne jest także rozbitie do końca nieporozumienia, które wciąż jeszcze w kołach pozasportowych istnieje, a które polega na niesłusznym przeciwstawianiu sportu wyczerpanego i szczytowych osiągnięciach w wynikach poszczególnych dziedzin — sportowi masowemu, umiarkowanemu i upowszechnionemu. Oczywiście, że nieporozumienie to nie istnieje już w kołach sportowych, jest jednak dość częste jeszcze w szerokiej części pedagogów i ta szeroka opinia działaczy społecznych jest przeszkodą dla rozwoju sportu bardzo ważną, ważną dlatego, że należy pozbędź się złudzeń, że rozwój sportu i kultury fizycznej zależy tylko od sportowców, tylko od działaczy sportowych i tylko od ich ilości.

Można i należy przeciwstawić elitaryzm w uprawianiu sportu masowości w uprawianiu sportu i to przeciwstawianie było i jest słuszne. Elitaryzm w uprawianiu sportu to zniechęcenie do sportu w okresie przedwzrostowym.

Elitaryzm polegał z jednej

strony na tym, że uprawianie sportu możliwe było tylko przez nielicznych, przeważnie z klas posiadających, a w niektórych dziedzinach, gdzie masowość wynikała przede wszystkim z naporu mas, i w szczególności młodzieży i w jeszcze większym stopniu na wsi.

Komitet winien dbać o to, aby sprawa kultury fizycznej znalazła właściwe miejsce w programach pracy wszystkich organizacji masowych, a także odpowiednie miejsce w programach szkolnych i — co jeszcze ważniejsze — w realizacji tych programów szkolnych.

Komitet winien dbać o zapewnienie sportowi polskiemu odpowiedniej bazy materialnej, a więc w miejsce dotychczasowych, chaotycznych planowanych inwestycji stosować prawdziwe planowanie tych inwestycji w szerokim oparciu o inicjatywę społeczną.

Komitet winien dbać o należytą rozbudowę chaotycznej dotychczas i niewystarczającej produkcji sprzętu sportowego.

Rola współzawodnictwa w sporcie

Trzeba także wykorzystać dla rozwoju kultury fizycznej i dla wychowania w szerszym zakresie bodźce współzawodnictwa w sporcie i również zalecać do końca kierunki, resztki kierunków, istniejące jeszcze wśród niektórych pedagogów — polegające na wyjąłowaniu sportu z bardzo istotnego i wychowawczego elementu, jakim jest współzawodnictwo.

Najistotniejsze zadania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

Najistotniejszym zadaniem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej jest stać się w obecnym okresie realnym czynnikiem jednolitego państwowego społecznego kierownictwa, planowania, koordynacji, kontroli w dziedzinie spraw kultury fizycznej i sportu, w miejsce poprzedniego stanu rzeczy, który polegał na niedostatecznym, na niejednolitym kierownictwie, na zaniedbaniach w poszczególnych organizacjach i resortach, na niedocenieniu przez wielkie masowe organizacje społeczne zagadnień kul-

Jaromir Dolanski

Członek KC KP Czechosłowacji Przewodniczący Państwowego Urzędu Planowania

stworzył przesłanki dla pomysłu realizacji planu pięcioletniego.

Według prognozowanych danych plan r. 1949 — pierwszego roku pięcioletni — wykonany został w 102,8 proc.

Pierwszy rok pięcioletni

Poziom produkcji przemysłowej w listopadzie 1949 r. był o 9,7% wyższy, niż w listopadzie 1948 r. i o 22,6% wyższy, niż przedwojenny. Przemysł czeskosłowacki produkuje obecnie, a czestokroć i eksportuje wiele towarów, których przed wojną w ogóle nie wyrabiano. Wspaniałe rezultaty osiągnął przemysł metalowy, hutnictwo, przemysł chemiczny, włókienniczy i inne. W r. 1949 zbudowano 21 tysięcy mieszkań, podczas gdy w ciągu całej dwulatkowej — tylko 28 tysięcy.

Wspaniałymi sukcesami pożytecznymi może również rolnictwo. W r. 1949 osiągnięty został najwyższy w latach powojennych urodzaj z ha. Urodzaj pszenicy i jęczmienia z ha jest wyższy nawet, niż to przewiduje plan ostatniego roku pięcioletni. Plan produkcji roślin zbożowych został, według prognozowanej oceny, w tym czasie przekroczone o 10 procent. Pod koniec r. 1948 stopa życiowa ludności również osiągnęła poziom przedwojenny.

Bez ogromnej pomocy Związku Radzieckiego i bez lutowego zwycięstwa mas pracujących, bez pomyslnego wypełnienia planu dwulatkowego — byłoby niemożliwe przejście do pierwszego czeskosłowackiego pięcioletniego planu przebudowy całej gospodarki narodowej. Luty

fizycznej i w niedocenieniu ścisłego związku tych zagadnień ze sprawą podnoszenia ideologicznego i kulturalnego poziomu najszerzej mas, w szczególności wśród młodzieży i w jeszcze większym stopniu na wsi.

Komitet winien dbać o to, aby sprawa kultury fizycznej znalazła właściwe miejsce w programach pracy wszystkich organizacji masowych, a także odpowiednie miejsce w programach szkolnych i — co jeszcze ważniejsze — w realizacji tych programów szkolnych.

Komitet winien dbać o zapewnienie sportowi polskiemu odpowiedniej bazy materialnej, a więc w miejsce dotychczasowych, chaotycznych planowanych inwestycji stosować prawdziwe planowanie tych inwestycji w szerokim oparciu o inicjatywę społeczną.

Komitet winien dbać o należytą rozbudowę chaotycznej dotychczas i niewystarczającej produkcji sprzętu sportowego.

Współrealizatorzy budownictwa socjalizmu

Należy zdecydowanie walczyć z oportunistycznym etatyzmem, należy sięgać do bogactw zasobów inicjatyw społecznej, należy ją odpowiednio wpręgnąć w naszą akcję i w

ten sposób zagwarantować przyrost kadr w kulturze fizycznej i szybszy jej rozwój.

Barczo poważnym zadaniem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej jest odpowiednie rozbudowanie planów masowych imprez i akcji sportowych. Rozwój sportu i rozwój kultury fizycznej musi stać się nieodłącznym elementem nie tylko walki o zdrowie, o sprawność fizyczną najszerzej mas, ale musi stać się bezpośrednim czynnikiem budownictwa socjalizmu. Organizacja związana z ogólnym rozwojem kultury narodu rozwijająca się kultura fizyczna, zdrowie, sprawność, tętno szerokiej mas, stanowiącym jednym z czynników socjalistycznego budownictwa w Polsce.

Dlatego szeroka rzesza działaczy sportowych musi czuć jak najściślej związek z budową tej nowej Polski i czuć się jednym z czynników jej realizacji socjalistycznej, część kadry inżynierskiej.

Komitet winien dbać o to, aby sprawa kultury fizycznej znalazła właściwe miejsce w programach pracy wszystkich organizacji masowych, a także odpowiednie miejsce w programach szkolnych i — co jeszcze ważniejsze — w realizacji tych programów szkolnych.

Komitet winien dbać o zapewnienie sportowi polskiemu odpowiedniej bazy materialnej, a więc w miejsce dotychczasowych, chaotycznych planowanych inwestycji stosować prawdziwe planowanie tych inwestycji w szerokim oparciu o inicjatywę społeczną.

Komitet winien dbać o należytą rozbudowę chaotycznej dotychczas i niewystarczającej produkcji sprzętu sportowego.

Najistotniejsze zadania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

Najistotniejszym zadaniem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej jest stać się w obecnym okresie realnym czynnikiem jednolitego państwowego społecznego kierownictwa, planowania, koordynacji, kontroli w dziedzinie spraw kultury fizycznej i sportu, w miejsce poprzedniego stanu rzeczy, który polegał na niedostatecznym, na niejednolitym kierownictwie, na zaniedbaniach w poszczególnych organizacjach i resortach, na niedocenieniu przez wielkie masowe organizacje społeczne zagadnień kul-

Rozwój handlu zagranicznego

Obroty naszego handlu zagranicznego wzrosły w r. 1949 w porównaniu z r. 1946 prawie czterokrotnie. Sukcesy te były rezultatem, w pierwszym rzędzie wzrostu produkcji przemysłowej.

z punktu widzenia interesów ogólnych — narodowych bardzo poważnym zadaniem — o należyte powiązanie wychowania fizycznego i sportu, i rozwoju kultury fizycznej z potrzebami przysposobienia wojskowego, z zagadnieniami obrony narodowej.

Komitet winien dbać o należytą powiązanie polskiego sportu z doświadczeniami teorii i praktyki umosowionej sportu w Związku Radzieckim i należyty rozwój własnego systemu wychowania fizycznego.

Komitet winien ostro zwalczać wszelkie próby „zetyzowania sportu”, polegające na rezygnowaniu z szerokiej mobilizacji aktywności społecznej i oparcia działalności zrzeszeń sportowych jedynie na płatnych funkcjonariuszach. Aktywność, że tak powiem, etatowy sportu powinien dawać sportowi jedynie niezbędny kościół organizacyjny, część kadry inżynierskiej.

Współrealizatorzy budownictwa socjalizmu

Należy zdecydowanie walczyć z oportunistycznym etatyzmem, należy sięgać do bogactw zasobów inicjatyw społecznej, należy ją odpowiednio wpręgnąć w naszą akcję i w

Na nowym etapie rozwojowym sportu i wychowania fizycznego w Polsce

Streszczenie referatu tow. L. Motyki na inauguracyjnym posiedzeniu GKKF

Na wstępie referatu mówca charakteryzuje nowy etap w rozwoju wychowania fizycznego i sportu w Polsce, którego cechą jest nowy styl pracy i nowa socjalistyczna treść. Socjalistyczna treść kultury fizycznej wyraża się w ścisłym powiązaniu jej z całością spraw wychowania nowego człowieka i w wypełnieniu przez kulturę fizyczną społecznej funkcji wzmocnienia sił i zdrowia narodu.

Mówiąc dalej o wielkich zadaniach planu 6-letniego przewodniczący GKKF podkreślił wagę wzmacniania sił mas pracujących, podniesienia ich zdrowia i fizycznej wytrzymałości — drogą krzewienia kultury fizycznej.

Następnie tow. pos. Lucjan Motyka charakteryzuje dotychczasową historię rozwoju kultury fizycznej w Polsce. W okresie przedwojennym kultura fizyczna w istotnym tego słowa znaczeniu rozwijała się bardzo słabo, wiele dziedzin sportu było niedostępnych dla robotników i chłopów, sport miał elitarny, klasowy charakter.

W pierwszym etapie okresu powojennego odradzający się po 6-letniej przerwie sport polski nawiązał mechanicznie do przedwojennej przeszłości.

Dopiero włączenie Zw. Robotniczych Stowarzyszeń Spor-

tych w r. 1948 do zw. zaw. a więc przejście klubów młodzieżowych przez CRZZ, a na wsi przez ZSCh rozpoczęło trzeci etap historii wychowania fizycznego i sportu.

Znaczenie powołania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

Charakteryzując następnie znaczenie powołania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej tow. Motyka stwierdził, że jest to forma organizacyjnie dojrzała do przemian ustrojowych, jakie zostały dokonane w Polsce Ludowej.

Komitet został powołany zgodnie z uchwałą Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej i sportu, która po raz pierwszy dokonała politycznej analizy przeszłości i wskazała konkretne zadania na przyszłość. Komitet powołano w oparciu o wielkie do-

świadczenia Związku Radzieckiego.

Pierwszy okres pracy Komitetu — oświadcza tow. Lucjan Motyka — musi cechować konsekwentną walkę ze złyimi pozostałościami w polskim sporcie.

Następnie mówca charakteryzuje plan w zakresie kultury fizycznej na rok 1950. Ogółem zasięg kultury fizycznej obejmie 5 milionów członków, zrzeszonych w kołach, zespołach i klubach łącznie z młodzieżą szkolną. W porównaniu z ub. r. zasięg kultury fizycznej obejmie o 13 proc. osób więcej. Plan przewiduje łącznie 85.200 spotkań sportowych i imprez lokalnych. Szkolenie obejmie 527 kursów z 24.406 uczestnikami. Produkcja i zapotrzebienie w sprzęt sportowy wyczerpało w nowy okres, gdyż dn. 1 stycznia br. rozpoczęła działalność Centralna Handlowa Sprzętu Sportowego i Szkutniczego.

Plan finansowy zamyka się kwotą 5.283.891.000 zł a ponadto plan inwestycji obejmuje 795 milionów zł.

Szczególnie wielką wagę przywiązuje plan do rozwoju sportu na wsi. Przewiduje się dwukrotny wzrost liczby Ludowych Zespołów Sportowych do 5.340 zespołów.

W dalszym ciągu pogłębiana będzie reorganizacja sportu w związkach zawodowych.

Ogromną wagę GKKF przywiązuje także do rozwoju kultury fizycznej wśród młodzieży szkolnej, gdzie istnieje jeszcze ogromne zaniechania.

Mówca podkreśla dalszą wagę sportu wyczerpanego dla ogólnego rozwoju kultury fizycznej. Wysokie osiągnięcia wyczerpanego będą świadectwem wyższości naszych metod nad dawnymi.

Rozwój kultury fizycznej będzie koordynowany ze sprawami obronności kraju, z rozwojem młodzieży szkolnej i z opieką zdrowotną nad młodzieżą.

W oparciu o produkcyjne metody pracy sportu radzieckiego

Przewodniczący GKKF omawia następnie potrzebę stosowania jak najlepszych metod pracy, opartych o bogate naukowe doświadczenia Związku Radzieckiego i skromnego jeszcze w tym zakresie dorobku naukowców polskich.

Mówca zapowiada, że GKKF szeroko popierać będzie i rozwijać współzawodnictwo w stosowaniu racjonalnych metod pracy, śledzić wyniki takiego współzawodnictwa i upowszechniać jego pozytywne osiągnięcia.

O szerokie uświadomienie społecznej wagi wychowania fizycznego

Szeroko omawia tow. Lucjan Motyka sprawę ideowej pracy w sporcie i wychowaniu fizycznym, przypominając zadania, jakie wskazuje w tym zakresie uchwała Biura Politycznego KC PZPR — Związku Młodzieży Polskiej.

Kończąc, przewodniczący GKKF oświadcza: Świadomość społecznej wagi wychowania fizycznego i sportu musi być szeroko rozpowszechniana. W upamiętnieniu kultury fizycznej leży jej siła i wychowawcza treść.

DOKONCZENIE NA STR. 4

W odpowiedzi na apel Markiewki

Zbrojarze Aleksander Brudziński, Józef Nowak i Antoni Nowak, zatrudnieni na budowie osiedla mieszkaniowego Muranów B. zobowiązali się wykonać w roku bieżącym po 50.000 kg zbrojeń.

Foto WAŁ

Z życia Partii

Kolejarze województwa pomorskiego rozszerzają sieć szkolenia

Uchwała Biura Organizacyjnego KC PZPR ze stycznia br. podkreśla dużą rolę kolejarzy w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym kraju i stawia poważne zadania przed kolejarzami i organizacjami partyjnymi.

Dla właściwego spełnienia tych zadań, potrzebna jest kadra nie tylko oddanych, ale i świadomych członków partii. Organizacje te muszą więc zwrócić baczną uwagę na problem szkolenia partyjnego.

Błędy akcji szkoleniowej
Szkolenie prowadzone przez kolejarzkie organizacje partyjne w woj. pomorskim od roku 1946 obejmowało zbyt małą ilość towarzyszy. Do grudnia ubiegłego roku odsetek przeszkolonych członków partii nie przekroczył 8 proc.

Inne braki — to przypadkowość doboru słuchaczy, co pociągało za sobą przyspieszenie konsekwencji: słabą frekwencję, niezbyt wysoki poziom nauki, niemożność pełnego wykorzystania w pracy partyjnej przeszkolonych towarzyszy. Brak opieki Komitetu Wojewódzkiego, komitetów powiatowych i miejskich, także nie przyczynił się do dobrego rozwoju szkolenia.

Mała i źle dobrana kadra wykładowców. Poza tym nie kontrolowano ich pracy, nie pomagano im, nie wykorzystywano wyróżniających się w nauce towarzyszy jako

wykładowców, nie starano się o wykładowców kolejarzy, którzy byłby mocniej związani z problemami i zagadnieniami kolejarzskimi, a przez to bardziej związani ze słuchaczami.

Jedną z ważniejszych bolączek była sprawa organizacji kursów. Większość towarzyszy kolejarzy, przede wszystkim służby ruchu, służby trakcyjnej, konduktorów, drużyn parowozowych itp., ma specjalne warunki pracy: wyjazdowy, praca na kilka zmian. Ponadto organizacje partyjne zbyt małą wagę przykładały do tego problemu i nie dostarczały organizacji kursów do możliwości studiujących — nauka kolidowała często z pracą zawodową.

Usuwamy niedociągnięcia
Narada w Wydziale Szkolenia KC PZPR w grudniu ubiegłego roku była momentem zwrotnym w pracy szkoleniowej kolejarzkiej organizacji pomorskiej. Towarzysze przedyskutowali wszystkie braki swej pracy, omówili zadania i projekty na przyszłość.

Obecnie sieć szkolenia partyjnego znacznie się zwiększa. Już w chwili obecnej liczba uczących się towarzyszy jest trzykrotnie większa od liczby przeszkolonych w grudniu ub. roku. Szkolenie objęło wszystkie organizacje partyjne, liczące ponad 50 członków partii. Zorganizowano kursy w wielu miejscowościach, gdzie ich do tej pory nie było w ogóle: w Aleksandrowie, Chełmnie, Brodnicy, Lipnie, Laskowicach, Terespolu, Chełmży i

innych. Stworzono liczne grupy samokształceniowe. Przy głównych węzłach kolejowych, jak w Bydgoszczy, Toruniu, Inowrocławiu, Grudziądzu — uruchomiono po kilkanaście kursów.

Właściwa organizacja kursów
Organizacje partyjne zwróciły uwagę na konieczność liczenia się przy planowaniu kursów ze specyficzną pracą kolejarzy. Towarzysze starają się obecnie tak planować naukę, aby korzystać z niej mogli wszyscy zgłoszeni, bez względu na rodzaj pracy.

Na kursie w organizacji partyjnej Bydgoszcz — Ruch każdy wykład lub dyskusja włączana jest trzy razy, przez trzy kolejne dni, by umożliwić każdemu towarzyszowi uczestnictwo w kursie w dogodnym dla niego terminie. Jest to szczególnie wygodne dla pracowników drużyn konduktorów i parowozowych.

Dla służby ruchu zorganizowano dwa równoległe kursy, na każdym z nich zajęcia odbywały się dwa razy w tygodniu. Dla pracujących w parowozowni, ładowaczy węgla, czyszczyeli parowozów zajęcia odbywały się na dwie zmiany — przed i po południu.

Organizacja partyjna w Toruniu, przy Dworcu Głównym zorganizowała 4 kursy równoległe, na których wykłady odbywały się tylko raz w tygodniu. Wzięto tu pod uwagę specjalnie służbę trakcyjną.

Staranne przygotowanie organizacyjne kursów zwiększyło

do natychmiast frekwencję do co najmniej 90 proc.

Zwrócono także uwagę na systematyczną kontrolę pracy szkoleniowej. Organizacje partyjne wszystkich szczebli omawiają te zagadnienia na naradach egzekutyw, starając się przez analizowanie wyników szkolenia i wyciąganie odpowiednich wniosków, jeszcze bardziej podnieść jego poziom. Spośród kolejarzy-absolwentów wojewódzkiej szkoły partyjnej i doświadczonych aktywistów, wyłoniono poważną ilość wykładowców. Otoczeni są oni obecnie opieką, uczą się sami na specjalnych seminariach z udziałem instruktora Komitetu Wojewódzkiego, opracowują plany wykładów, dyskusji itp.

Jeszcze nie wszystko jest dobrze

Nie wszystkie jednak błędy jeszcze usunięto i nie wszystkie organizacje partyjne dają sobie dobrze radę z poważnymi zadaniami szkolenia.

Duże braki w pracy szkoleniowej obserwujemy w Komitecie Kolejowym przy Warsztatach Głównych. Egzekutywa tej organizacji nie zajmuje się sprawą szkolenia. Na kursach jest mała frekwencja, nieodpowiednio dobrano słuchaczy, przede wszystkim nie zwrócono uwagi na konieczność szkolenia agitatorów. Na 270 agitatorów przy Warsztatach Głównych, na szkolenie uczęszcza zaledwie czterdzieści. Komisja szkoleniowa nie składa sprawozdań z pracy, nie stawia żadnych wniosków.

Podobne braki istnieją w organizacjach partyjnych przy Parowozowni Bydgoszcz — Wschód, w Chojnicach, Nackle.

Organizacje partyjne przy PKP w województwie pomorskim dużo jeszcze pracy i wysiłków włożyć muszą w sprawę rozwoju szkolenia. Praca szkoleniowa musi być planowa i przemysłowa, w miarę gromadzenia doświadczeń wypracować wnioski, wprowadzać udoskonalenia. Przede wszystkim zaś należy zwiększyć i rozszerzać sieć szkoleniową, dążąc do tego, aby jak największą ilość członków partii mogła pomnożyć swe wiadomości, podnieść poziom uświadomienia ideologicznego.

ANATOLIUSZ KŁOKOCKI
Instruktor Szkolenia
KW PZPR

Obrazy rektorów wyższych uczelni

W dniach 16 i 17 bm. odbyła się w Ministerstwie Oświaty pod przewodnictwem tow. ministra Skrzyszewskiego konferencja rektorów i prorektorów wyższych uczelni.

W obszernym referacie wice-

minister oświaty E. Krassowska omówiła podstawowe zadania szkolnictwa wyższego w r. 1950, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności wprowadzenia nowego stylu pracy. Po referacie wywiązała się ożywiona dyskusja.

Normę 3 lat w ciągu roku zobowiązali się wykonać murarze PPB Nr 5 w Rzeszowie

31 murarzy PPB Zjednoczenia Krakowskiego — Oddział Nr 5 w Rzeszowie, podejmując inicjatywę murarzy warszawskich tow. Torzeckiego, Relegi i Markowa, zobowiązali się podnieść wydajność pracy i jakość produkcji w trwałym współzawodnictwie oraz wykonać normę trzech lat w ciągu bieżącego roku. Przeciętna norma dzienna wynosić będzie 6 m sześć. muru. Ponadto murarze rzeszowscy zobowiązali się przeszkolić w tym czasie w Brygadach 12 podległych i wzywać wszystkich murarzy, zatrudnionych w oddziałach PPB na terenie całego kraju,

o jak najszybsze podjęcie inicjatyw murarzy warszawskich.

Zobowiązanie podpisali: Wł. Machowski, St. Łobudzki, St. Lalecki, St. Rzepka, Karnowski, J. Kawa, J. F. Kawa, St. Rucido, J. Nawojski, M. Siwica, A. Inglest, St. Sawicki, L. Osiniak, M. Padwiński, K. Łabudzki, J. Jaroń, W. Grodecki, W. Szopa, L. Kubasiński, Bonifacy, St. Szubert, St. Dziemiela, L. Rel, J. Sekalski, J. Zachara, T. Bąk, B. Trędowniec, H. Związkiewicz, W. Wiśniewski, St. Kłoczek, W. Cebula.

Wzrost zarobków górników dolnośląskich

W związku z wzrostem dyscypliny pracy i wydajności w kopalniach dolnośląskich wzrosły również znacznie zarobki górników walbrzyjskich — po ostatniej wypłacie:

spółowej. Realizując nasze zobowiązania długofalowe jeszcze bardziej zwiększymy wydajność pracy."

W kopalni „Biały Kamień" 12-osobowa brigada Franciszka Kalenka zarobiła po 52.442 zł. na osobę. Brygadziści Kalenik oświadczył w związku z tym: „To nie będzie nasz najwyższy zarobek. Wydobyćmy jeszcze więcej węgla. Ale chodzi nam nie tylko o pieniądze, lecz przede wszystkim o przyspieszenie wykonania naszego planu 6-letniego".

Dozór techniczny pomoże górnikom w realizowaniu zobowiązań długoterminowych

Aktyw partyjny i związkowy oraz kierownictwo techniczne kopalni analizują na naradach wytwórczych dotyczących osiągnięcia i braki, poświęcając szczególną uwagę stworzeniu najdogodniejszych warunków do realizacji zobowiązań długoterminowych.

Na naradzie wytwórczej Głównego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego problem ten stanowił podstawowe zagadnienie obrad. W Gliwicach Zjednoczeniu apel tow. Markiewki podjęto dotychczas 1.289 górników, których długofalowe zobowiązania pozwolą na wydobyć w ciągu 3 miesięcy 184.716 ton węgla ponad plan.

Wielu uważa na naradzie poświęconemu zagadnieniu podniesienia jakości i czystości produkowanego węgla. Postawiono, szczególnie przy pracach wyrobliwych, na ścianach, powierzyć pieczę nad czystością urobku specjalnym pracownikom.

W ciągu pierwszych dwóch tygodni, górnicy wyrobili 27.590 ton węgla ponad plan.

Aktyw gospodarczy Zjednoczenia wskazał na konieczność jak najniższego zainteresowania dozoru niższego, średniego i wyższego tym problemem. Dozór techniczny winien obserwować systematycznie przebieg realizacji zobowiązań i u-

SPORT

GKKF pozdrawia sportowców radzieckich i krajów demokracji ludowej

Główny Komitet Kultury Fizycznej na pierwszym plenarnym posiedzeniu postanowił wysłać do Wszechzwiązkowego Komitetu ds. Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depeszę następującej treści:

„Główny Komitet Kultury Fizycznej przy Prezescie Rady Ministrów, zebrawszy na uroczystym posiedzeniu inauguracyjnym, przesyła w imieniu sportowców Polskiej Ludowej Bratelskie podziwienia dla sławnych sportowców Związku Radzieckiego.

Wasz olbrzymi dorobek w dziedzinie rozwoju i upowszechnienia k. f. i nudywio inasowego, przodującego w świecie ruchu sportowego — oparty o granitowe podstawy nauki marksizmu - leninizmu i związany nierozdzielnie z osiągnię-

ciami budownictwa socjalistycznego, jest dla nas niewyczerpanym źródłem wzorów i doświadczeń.

Wierzymy głęboko, że rozwijająca się współpraca sportowców radzieckich i polskich przyczyni się do dalszego zacieśnienia bratelskiego sojuszu naszych narodów i do wzmocnienia obozu postępu walczącego zwycięsko pod przewodem Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina o pokój na świecie."

Depesze zostały wysłane również do Komitetów K. F. i Sportu Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier.

Rekord światowy komsomolca Piwnia

Ciełka atletyka radziecka, której przedstawiciele posiadają wiele rekordów światowych w podnoszeniu ciężarów — ma do zaliczenia nowy, piękny sukces. Miody mistrz sportu w podnoszeniu ciężarów, startujący w wadze lekkiej — komsomolec Wasyl Piwnie (Dniepropetrowsk), rok rocznie poprawiał swe wyniki, ustanawiając przed kilkoma dniami rekord ZSRR w wyciskaniu obręcz. Rekord ten jest zarazem rekordem świata. Piwnie startując w zawodach zorganizowanych na cześć wyborów do Najwyższej Rady ZSRR, uzyskał wynik 111.450 kg, lepszy o 850 gr. od dawnego rekordu ZSRR, należącego do J. Mechanika i o 1.250 kg. od ówczesnego rekordu świata.

Piwnie waży 67 kg., co najlepiej świadczy o wartości jego wycisku.

Prezes ISU Anglik Clarke o mistrzostwach świata w Moskwie

Prezes Międzynarodowego Związku Łyżwiarskiego (ISU) Anglik G. Clarke, który był obecny w Moskwie na rozegranych przed kilkoma dniami mistrzostwach kobiecych świata w Łodzi, szybko na łamach prasy wyraża swą opinię o zawodach: „Byłem pewien, że mistrzostwo świata na rok 1950 zdobędzie znów Maria Isakowa i bardzo się ciesze, że przewidywania moje sprawdziły się. Isakowa wyróżnia się świetną techniką jazdy. Muszę stwierdzić, że łyżwiarki radzieckie mają najlepszy na całym świecie styl jazdy.

Byłem bardzo szybko i natychmiast ogłaszane, co najlepiej świadczy o sprawnej pracy sędziów. Organizacja startu i mety również była doskonała. Byłem zdumiony liczbą widzów, zebranych na stadionie „Dynamo" w czasie zawodów. (80.000 w II-gim dniu mistrzostw przyp. red.). Takiej liczby widzów nie pamiętam żadne z dotychczas rozegranych mistrzostw łyżwiarskich na świecie. Zachowanie się widzów podczas zawodów dowodzi ich wielkiego wyrobienia sportowego i znajomości sportu łyżwiarskiego. Stadion „Dynamo" — jeden z najlepszych w Europie.

Bardzo cieszę się, że udało mi się być w Moskwie. W czasie swego krótkiego pobytu nie mogłem wprowadzić dokładnie zapoznać się z całym pięknem tego miasta, ale to co zobaczyłem — wywarło na mnie ogromne wrażenie.

Hokeiści polscy nie będą startować w Londynie

Sprawa wyjazdu polskiej reprezentacji hokejowej na mistrzostwa świata do Londynu została już negatywnie przesądzona. Opinię na szczeblu polskim podzielił całkowicie Polski Związek Hokeja na Lodzie, stwierdzając, że forma naszych hokeistów nie osiągnęła odpowiedniego poziomu i nie daje gwarancji uzyskania przez naszą reprezentację wyników, które by

odpowiadały ogólnemu poziomowi sportu polskiego. W związku z tym, PZHL w poczuciu pełnej odpowiedzialności za wyniki polskiej reprezentacji hokejowej, postanowił odwołać udział polskiej ekipy w mistrzostwach hokejowych świata, przesyłać odpowiedniej treści depesze do Międzynarodowego Federacji Hokeja na Lodzie do Londynu (Ltn).

Hokeiści-związkowcy rozpoczęli turniej w Katowicach

Na Torkach w Katowicach rozpoczął się turniej hokejowy Związku Sportowców i Inżynierów Zagłębia Katowickiego. W przedmiotu turnieju odbyło się spotkanie eliminacyjne między najlepszymi zespołami: Katowickim i Związkiem Unii i Spójnia, zakończone

zwycęstwem Unii 6:2, która weszła jako ósma drużyna do turnieju. W piątek odbyło się pierwsze spotkanie między Ogniem i Ciepłotą i Łoską. W niedzielę, po zaciętej walce i dozwyczu zwyciężył Ognio 5:4 (1:1, 3:1, 0:2 i po dozwyczu 1:0).

Związkowcy walczą o zwycięską realizację planu sześcioletniego

Obrady przedstawicieli Zarządów Głównych oraz ORZZ

W dniu 15 lutego br. w Centralnej Radzie Związków Zawodowych odbyła się pod przewodnictwem przewodniczącego CRZZ, tow. Zawadzkiego obrada przewodniczących i sekretarzy Zarządów Głównych oraz ORZZ.

Tow. Zawadzki zapoznał zebranych z przebiegiem wizyty polskich związkowców w ZSRR. Delegacja polska, jak najserdeczniej podejmowana przez WCSPS i wszystkich związkowców radzieckich, miała możliwość zapoznania się wszechstronnie z metodami i formami pracy radzieckich związków zawodowych. Cenne doświadczenia radzieckich związków zawodowych w dziedzinie organizacyjnej, jak rozwijanie działalności przede wszystkim w zakładach pracy, wspaniałe osiągnięcia w zakresie tworzenia szerokiego, wielomilionowego aktywu społecznego — powinny być i będą u nas wykorzystywane przy uwzględnieniu naszych warunków.

Znaczenie inicjatywy tow. Markiewki

Następnie na obradzie szeroko omówiono inicjatywę tow. Markiewki. Wiceprzewodniczący CRZZ — tow. Cwik podkreślił ogromne znaczenie współzawodnictwa długofalowego dla wykonywania planu 6-letniego i fakt szybkiego rozwoju wszechzwiązku w tej nowej formie współzawodnictwa. W dyskusji omówiono szeroko zadania związków zawodowych w opracowaniu konkretnych form współzawodnictwa długofalowego.

Z kolei tow. Zawadzki zreferował ostatnie uchwalone przez sejm ustawy socjalne, których wykonanie znacznie rozszerzy zakres działalności związków zawodowych, a przede wszystkim rad zakładowych.

Ostatnim punktem obrady w CRZZ była sprawa Zarządu Głównego Zw. Zaw. Robotników i Pracowników Rolnych.

Związkowcy muszą wzmocnić czujność

Winę za taki stan rzeczy ponosi prezydium, które tolerowało szkodliwą działalność przewodniczącego — Centkowskiego. Plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Zw. Zaw. Robotników Rolnych jednomyślnie usunęło z zarządu dotychczasowego przewodniczącego — Centkowskiego oraz skarbnika — Grainetę.

Sytuacja, jaka wytworzyła się w Zarządzie Głównym Zw. Zaw. Robotników Rolnych — winna stanowić przestrożę dla

Obszerną dyskusję nad wszystkim punktami porządku dziennego obrady — podsumował tow. Zawadzki, stwierdzając, że w trudnych warunkach pracy i walki o realizację wielkiego planu sześcioletniego — szeregi klasy robotniczej hartują się i pogłębiają swe socjalistyczne uświadomienie. Pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej aktyw związkowy coraz lepiej spełnia swe zadania.

Czechosłowacja na drodze do socjalizmu

DOKONCZENIE ZE STR. 3

Wyniki trzech lat naszej gospodarki planowej uczą nas, że pomyślny rozwój po drodze socjalizmu niemożliwy jest bez walki klasowej, walki z wewnętrznym i zewnętrznym wrogiem i, że rozkwit sektora socjalistycznego gospodarki przynosi zagładę reakcji.

Uprzemysłowienie Słowacji

Jedną z najcharakterystyczniejszych cech rozwoju nowej Czechosłowacji stanowi uprzemysłowienie Słowacji. Nie minęły nawet jeszcze dwa lata od ostatecznego, w którym reakcja czeńska i słowacka uważały Słowację za najsłabszy punkt naszej młodej demokracji ludowej, a reakcja międzynarodowa uważała ją za punkt wypadowy do napadnięcia na demokratyczną część Europy. Lud czechosłowacki pod kierownictwem klasy robotniczej obalił wszystkie plany reakcji wewnętrznej i zagranicznej. Siły produkcyjne Słowacji osiągnęły niebywały rozmach, naród Czechosłowacji coraz bardziej zdecydowanie wywalała się od resztek nacisku kapitalistycznego, a zagadnienie narodowe nie do rozwiązania dla burżuazji, zostało rozwiązane w duchu równości i braterstwa narodu czechosłowackiego i słowackiego.

Przed nami — drugi rok pięcioletki. Główne zadanie tego roku stanowi budowa i przebudowa czechosłowackiej gospodarki narodowej, zasadniczym zaś celem jest dalsze, istotne podniesienie stopy życiowej mas pracujących na podstawie wzrostu wydajności pracy. Produkcja przemysłowa w ciągu pięcioletki wzrosnie o 57 proc. Również planu pięcioletniego do przemysł budowy maszyn cięż-

kich, który wzrosnie 3-krotnie.

Wyniki trzech lat naszej gospodarki planowej dowodzą nam także, że nie ma drogi do socjalizmu bez braterskiego sojuszu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, którego historyczne zwycięstwo wyzwoliło nas z jarzma faszyzmu, zaś sojusz i przyjaźń z ZSRR zapewniają nam pokój i gwarantują szeroką i bezinteresowną pomoc, a historyczne doświadczenia ZSRR są dla nas niewyczerpanym źródłem wiedzy, koniecznej dla budowania socjalizmu.

Dlatego i w przyszłości, nie zachwianie, z największym zapałem pójdziemy po tej wypróbowanej drodze, pod przewodnictwem i przewidującym tow. Gottwolda, pierwszego robotniczego prezydenta naszego kraju.

Pójdziemy po tej drodze do socjalizmu, w pełnym poczuciu prawdy, że w naszej stalinowskiej epoce rozwoju ludzkości, narody czechosłowacki i słowacki — pod wodzą klasy robotniczej, która jest dziś gospodarzem swego kraju i świadomym twórcą jej historii — pomagają, dzięki budownictwu socjalizmu, sprawie umocnienia światowego obrotu pokoju, postępu i demokracji, kroczenia, naprzód pod przewodnictwem Związku Radzieckiego i wielkiego nauczyciela ludzkości — Stalina.

Jaromir Dolański

Rekord szybkości w przeladunku drzewa

W ostatnich dniach kilkudziesięciosobowa ekipa robotników Państwowej Centrali Drzewnej „Paged" załadowała w porcie szczymskim 267 fadenów, czyli 1.143 m sześć. kopalniaków w ciągu dziesięciu godzin.

Przeladunek ten należy uważać za rekordowy nie tylko dla szczymskiego portu drzewnego, lecz również dla portu gdynskiego.

Awans robotnika kolejowego

Robotnik kolejowy Franciszek Utrecht, pełniący ostatnio funkcję referenta gospodarki cieplnej, mianowany został na czelnikiem parowozowni walbrzyjskiej.

Park im. Obrońców Stalingradu w Polezynie-Zdroju

Jeden z najpiękniejszych w Polsce parków — 80 ha parku zdrojowego w Polezynie — Zdroju został nazwany imieniem Obrońców Stalingradu.

Rybacki przygotowują się do wiosennych połowów

Kutry badawcze Morskiego Instytutu Rybackiego zanotowały w ostatnim tygodniu zbliżenie się pierwszych ławic dorszowych na terytorium Głębokiej. W związku z tym wszystkie załogi kutrów rybackich w Gdyni i w Gdańsku intensywnie przygotowują się do rozpoczęcia tegorocznego sezonu połowów.

Na kutrach, należących do przedsiębiorstwa połowów „Arka", zakończono już okresowe remonty maszyn i kadłubów o-

raz uzupełniono brakujące komplety sieci. We współzawodnictwie o jak najszybsze przygotowanie do połowów, na pierwsze miejsce wysunęła się załoga kutra „Arka 10" z szyprem Franciszkiem Krejlerem, która odbyła już pierwszy rejs, przywożąc z połowu kilkadziesiąt ton ryb.

Według nadchodzących meldunków do rozpoczęcia sezonu połowów przygotowują się również rybacy we Władysławowie.

Powołanie Komisji Technicznej Rybołówstwa Morskiego

Minister Żeglugi powołał do życia Komisję Techniczną-Rybacką, której zadaniem będzie rozwiązywanie szczególnie ważnych zagadnień z dziedziny technicznej rybołówstwa morskiego.

W skład Komisji wejdą przedstawiciele Ministerstwa Żeglugi, Morskiego Instytutu Rybackiego, Morskiego Urzędu Rybackiego w Gdyni, Centrali Rybnej i przedsiębiorstwa „Dalmor".

Z KRAJU W KILKU WIERSZACH

HUTNIK PREZYDENTEM KIELC

Na ostatnim posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w Kielcach prezydentem miasta został wybrany hutnik i zastępca dyrektora robotniczy — Marian Stawicki.

„SP" SZKOŁI TELEFONISTKI
W woj. szczecińskim zakończył się kurs dla telefonistek, zorganizowany przez „Służbę Polską". Większość junaków ukończyła kurs z wynikiem bardzo dobrym.

Na szczyście wyróżnienie zasłużyła: Hanna Szczęśliwicz i Leokadia Sienkiewicz.

SPÓŁDZIELNIA GMINNA W GUSZCZYŃSKIM PRZODUJĄ W KONTRAKTACJI I SKUPIE TRZODY
Gmina Spółdzielcza Samopomocy Chłopskiej w Guszczyńsku ukończyła dostawę w kontraktacji i skupie trzody. Spółdzielnia wykonała do dnia 10 lutego br.

plan skupu na pierwszy kwartał br. w 163 proc.

W SZCZECINIE POWSTAJE OGRÓD BOTANICZNY
Zarząd Miejski w Szczecinie przyjął plan prac, związanych z budową wielkiego Ogrodu Botanicznego, o powierzchni ponad 5 ha. Będzie to szkolny Ogród Botaniczny, pierwszy tego rodzaju na Pomorzu Zachodnim, posiadający rzadkie rośliny, w Polsce okazy drzew i krzewów.

WIKI W LASACH OLSZYŃSKICH
W Puszczy Białej (woj. olsztyński) zaobserwowano najwcześniejszy wiosenny zryw. Drapieżniki tepia zwierzęta łowna, a nawet podchodzi do zagrod chłopskich i porwują zwierzęta domowe. Ostatnio przeprowadzono dwa połowy na wikt.

Nowe kluby racjonalizatorów w fabrykach szczecińskich

Do rozwoju ruchu racjonalizatorskiego w zakładach przemysłowych woj. szczecińskiego, przyczyniają się w dużej mierze powstające kluby racjonalizatorów. M. in. powstał ostatnio klub racjonalizatorów w pomorskich zakładach przemysłu wapiennego. Nowy klub zrzesza 32 racjonalizatorów, przewodników pracy oraz techników i inżynierów. Ostatnio robotnik tych zakładów, przewodnik pracy Jan Pawlik, który stale wyrabia ponad 150 proc. normy, zgłosił cenny pomysł ulepszenia toru rozładunku wagonowej. Inż. Kazimierz Beck skonstruował własnego pomysłu wchłaniać pyłu wapiennego, łatwy w użyciu i o znacznie tańszej konstrukcji niż dotychczas stosowane.

Pracownicy ogródki działkowe organizuje Łódzka ORZZ

Okręgowa Rada Zw. Zaw. w Łodzi przystąpiła w roku bieżącym do upowszechnienia wśród łódzkiego świata pracy uprawy ogródków działkowych. ORZZ uzyskała nowe tereny działkowe przy większych zakładach pracy w 11 punktach miasta i przydzieliła je obecnie użytkownikom. Koszt wydzierżawienia jednej działki wynosi 600 złotych rocznie. Poza tym ORZZ przystępuje do zakładania ogródków doświadczeniowych, w których stosowane będą uprawy sadownicze metodą Mieczurina i Łyżsenki. Na rozbudowę ogródków działkowych przeznaczono są poważne kredyty z dotacji państwowych i samorządowych, jak również z funduszy akcji socjalnej.

PPB-16 remontuje rzeźby z Ogrodu Saskiego w Warszawie

Oddział robót kamieniarskich PPB-16 przystąpił do naprawy uszkodzonych w czasie wojny rzeźb Ogrodu Saskiego. Wszystkie rzeźby zdjęte zostały z postumentów przy pomocy dźwigu i zwiezione na teren PPB-16 przy pl. Zwycięstwa. Roboty naprawcze przy rzeźbach, a następnie postumentach, które także mają liczne ślady od pocisków i odłamków, ukończone zostaną do lata br.

440 miln. zł zebrano w br. na odbudowę stolicy

Z całego kraju napływają bez przerwy stałe świadczenia i doraźne ofiary na odbudowę stolicy. W ciągu pierwszych 10 dni lutego zebrano blisko 70 milionów zł, w tym m. in. w woj. śląskim 16,5 mil. zł. i w woj. łódzkim prawie 11 mil. zł. Do Stołecznego Komitetu wpłynęło w tym czasie z Warszawy 7 mil. zł. Łącznie z wpłatami styczniowymi, do tej chwili SFOS zebrał w br. przeszło 400 milionów zł.

Julian Gataj

W rodzinie Lebiodów

Czyjaś umyślna robotą — przeszła go myśl ni-by ostra igła. Doszedł do siewnika i zaczął go oglądać z bliska. Szprychy wyrznięto piłą, a kółka i inne części powyginano jakimś mocnym narzędziem. Postukał Niedregę, pozagał tu i ówdzie i w takiej sytuacji zastał go Krówka. — Co tu się stało? — zapytał widząc zmartwioną minę kolegi. — Popatrzcie, to zobaczycie — mruknął Niedrega. — Nie mogą nam łobuzy psuć roboty w dzień, to w nocy psują. Złodziejskie dusze! I co nam teraz powiedzą w ośrodku maszynowym? — Czyja to sprawa? — dopytywał zdumiony Krówka. — Sypiaty wiatru, co przewiał nad naszym podwórkiem w nocy. Lecz ja domyśliłam się, choć nie mam pewności. Już dawno Salek z Wronekiem spoglądają na nas jak na diabłów. Odebraliśmy im zarobki. I proszę! Jest skutek! — O, cie, cholera! — kręcił głową Krówka — tego już za wiele. Bo jakto? Społeczny porządek marnować? Na niewinnym sprzącie się mścić? A może to stary Łoza? On często tak lubiał sponieć, kiej był młodszy. — Nie, to sprawa naszych wrogów spod znaku Sałki, a może i starego Lebiody — zdecydował Niedrega. — Coraz nienawistniej na nas patrzy. Wkrótce wieść o zniszczeniu siewnika z ośrodka maszynowego rozleciała się po całym Rzeczyczach. Pierwszy przebieg na tę wieść Stacho Lebioda, a po nim Glinki, syn i ojciec, Jasiak Kończak, Jarnota i inni. Przyszli nawet Wronek, choć nie zabierał głosu i tylko patrzył sode lba i słuchał ślać popsutą maszynę do warsztatów naprawy-

Pierwszy Park Kultury i Wypoczynku powstaje w 1950 r. na Bielanych

Wiosną r.b. rozpocznie się na Bielanych budowa wielkiego, pierwszego w Polsce — Parku Kultury i Wypoczynku. Będzie w nim mogło jednocześnie przebywać około 20.000 ludzi. Obok urządzeń sportowych, kawiarni, muszli koncertowej, estrad i czytelni budowane tu będą również pawilony, w których będą demonstrowane najnowsze zdobycze wiedzy, techniki, procesu produkcji itd.

W planie 6-letnim Warszawa ma otrzymać 3 olbrzymie Parki Kultury i Wypoczynku: na Pradze, Powiślu i Bielanych. Ze względu na czystość i zdrowie, biorąc pod uwagę sprzyjające warunki terenowe, budowa pierwszego parku tego typu rozpocznie się na Bielanych. Konieczności takiej inwestycji nie potrzeba uzasadniać. Wymownym dowodem na to jest istnienie Parku Kultury i Wypoczynku w Warszawie, które nie mogąc pomieścić się latem w parkach i ogrodach Warszawy, zupełnie przecież nie nadających się do urządzania imprez masowych.

Od Młocin do Marymontu

Budowa Parku Kultury i Wypoczynku na Bielanych roz-

parkiety, stałe kioski, bufety oraz rozpocznie się budowa „weselogo miasteczka”. Uzupełniony też zostanie drzewostan oraz zalesienie części lasu, zwłaszcza okolic klasztoru, najbardziej zdewastowanych przez wycieczkowiczów. Jeżeli względy techniczne pozwolą, jeszcze w tym roku zostaną przedłużone toru linii tramwajowej o 1.800 m. na północ od pętli przy CIWF-ie, tzn. do projektowanego głównego wejścia do Parku, naprzeciw którego będzie w przyszłości znajdował się przystanek Szybkiej Kolei Miejskiej (metra).

Dla dzieci i dorosłych

Projekt Bielańskiego Parku Kultury i Wypoczynku opracowany przez prof. Filipkowskiego, przewiduje, że główne wejście będzie szerokim deptakiem z kwietnikami, wzdłuż którego wyrosną w następnych latach kawiarnie, restauracje i żłobki — „przechowalnie”, mogące pomieścić około 300 dzieci. Będą one tutaj bawić się pod opieką fachowego personelu, pod-

Załoga I Oddziału PPB zdobyła sztandar przechodni

Wczoraj w Domu Kultury w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia nagród przechodniemu zwyciężcom zespołom robotniczym, które wyróżniły się w współzawodnictwie między oddziałami Zjednoczenia Warszawskiego Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych. Załoga I Oddziału PPB otrzymała proporzeczek przechodni. Nagrodę otrzymali również robotnicy IV Oddziału robót elektrycznych PPB.

Załogi budowlane Zjednoczenia Warszawskiego PPB, pierwsze w stolicy przystąpiły do współzawodnictwa. Z początku współzawodniczący zespoły było zaledwie kilka. Dziś nie ma w tym przedsiębiorstwie załogi, która by nie brała udziału we współzawodnictwie, nie ma załogi, która by nie dążyła do przekroczenia planu produkcyjnego, aby tym samym oddać stolicy więcej domów mieszkalnych, więcej gmachów użyteczności publicznej.

Nie mało zrobili robotnicy PPB dla sprawy unowocześnienia metod pracy w budownictwie. Wyszło spośród nich wielu racjonalizatorów i nowatorów. Dzięki ich pomysłom budujemy dziś znacznie szybciej i znacznie lepiej niż przed wojną.

My budowlani — mówili

— My budowlani — mówili przodkowie pracy, tow. Zagóździński, przemawiający w imieniu zwyciężskiej załogi I Oddziału PPB — zdajemy sobie dobrze sprawę z wagi swych zadań w dziele odbudowy nowej stolicy. Postaramy się nie zawieść tego zaufania. Proporzeczek, który nam przed chwilą wręczono, będzie dla nas symbolem, że nie należy ustawać w dalszej pracy w unowocześnieniu metod budownictwa tak, abyśmy mogli równie szybko budować, jak robotnicy radzieccy.

— W roku 1950 — mówił tow. Sawicki — stoi przed budowlaniami stolicy zadanie wykonania planu, który jest o 60 proc. wyższy od planu z roku ubiegłego. Wzrastają się na osiągnięciach produkcyjnych ludzi budownictwa — Krajewskiego, Trzczińskiego i wielu innych plan ten na pewno wykonać z honorem tak jak z honorem wykonałście plan 3-letni. (Iwa)

Warszawscy studenci ZAMP-owcy organizują Uniwersytety Robotnicze

Warszawski Zarząd Okręgowy Związku Akademickiej Młodzieży Polskiej przystąpił do organizowania wieczornych Uniwersytetów Robotniczych. Uniwersytety te powstaną przy dwóch największych w stolicy uczelniach technicznych: Politechnice Warszawskiej oraz Szkole Inżynierskiej Wawelberga.

4 nowe bursy w woj. łódzkim

Towarzystwo Burs i Stypendiów uruchomiło w roku bieżącym na terenie woj. łódzkiego 4 nowe bursy. Bursy otwarto w Wieluniu, Brzezinach, Łęczycy i Nowym Mieście nad Pilicą. Pomieszcza one 270 wychowanków pochodzenia robotniczego i chłopkiego. Do wprowadzenia wykładów na Uniwersytetach Robotniczych zobowiązało się już wielu studentów wyższych szkół Politechniki i Wawelberga. Przewidywany jest również udział asystentów — ZAMP-owców oraz profesorów. Inicjatywa warszawskich ZAMP-owców zasługuje na pochwałę. Niewątpliwie wezmą z nich przykład studenci innych miast uniwersyteckich. (Iwa)

Elektrycy 8 Oddziału WPB podejmują apel tow. Markiewki

Pracownicy 8 Oddziału Wojskowego Przedsiębiorstwa Budowlanego podjęli apel tow. W. Markiewki. Na naradzie produkcyjnej w dniu wczorajszym naczelnym zagadnieniem była sprawa podjęcia długofalowych zobowiązań. Oddział 8 WPB to oddział robót elektrotechnicznych. Elektrycy doskonale zdają sobie sprawę, że ich obowiązkiem jest zwiększenie tempa pracy, aby dotrzymać kroku murarzem warszawskim. Na naradzie przedyskutowano możliwość wykonywania przez każdego z elektryków 150 proc. normy. Wątpiącym w możliwości wykonania tego zobowiązania dał należytą od-

Techniczne poradnie budownictwa zimowego

We wszystkich większych ośrodkach, gdzie prowadzone jest budownictwo zimowe według nowych form, wzorowanych na doświadczeniach radzieckich, Ministerstwo Budownictwa uruchomiło stałe Techniczne Poradnie. Poradnie na żądanie zainteresowanych przeprowadza badania eksperckie związane z faktem robót zimowych na poszczególnych budowlach i opracowuje orzeczenia techniczne. Techniczne Poradnie Budownictwa Zimowego utworzone zostały w Warszawie, Gdańsku, Łodzi, Krakowie, Wrocławiu, Gliwicach, Katowicach i Poznaniu.

Akcja socjalna w fabryce papieru w Kluczkach

Opieka socjalna w Fabryce Papieru w Kluczkach wójskowskiego, daje poważne wyniki. W roku 1949 z funduszy socjalnych wydatkowano około 17 milionów zł, a w roku bieżącym przewidziany jest dalszy poważny wzrost kwot przeznaczonych na cele socjalne. Stacja Opieki nad Matką i Dzieckiem rozacza opiekę nad 570 dziećmi. Fabryka posiada 2 własne przedszkola, do których uczęszcza 180 dzieci, ponadto wydział socjalny wydatkował ponad 5,5 miliona złotych na opłaty za dzieci robotników, które korzystają z innych przedszkoli. Z polkolonii i kolonii letnich korzystało ponad 400 dzieci robotników. Fabryka posiada własne ambulatorium i żaźnię.

Junacy „SP” prądu w zbiorce odpadków

W ciągu ostatnich 4 miesięcy junacy „SP” w woj. łódzkim zebrali ponad 150 tysięcy kg odpadków użytkowych. Uzyskana za odpadki suma ok. 350 tysięcy zł młodzież przekazała na odbudowę stolicy.

RADIO

NIEDZIELA — 13 LUTEGO
Program I na fall 139,9 M.
Program dnia 8,25, na jutro 23,55; Sygnal czasu 12,00; Wiadomości 8,00, 12,04, 16,00, 20,00, 23,00; Wszelchnia 11,25.
8,30 Muzyka symfoniczna; 8,55 Muzyka ludowa; 9,00 Pogadanka; 9,05 Muzyka; 9,10 Głos młodych; 9,15 Muzyka; 9,20 Muzyka; 9,25 Muzyka; 9,30 Muzyka; 9,35 Muzyka; 9,40 Muzyka; 9,45 Muzyka; 9,50 Muzyka; 9,55 Muzyka; 10,00 Muzyka; 10,05 Muzyka; 10,10 Muzyka; 10,15 Muzyka; 10,20 Muzyka; 10,25 Muzyka; 10,30 Muzyka; 10,35 Muzyka; 10,40 Muzyka; 10,45 Muzyka; 10,50 Muzyka; 10,55 Muzyka; 11,00 Muzyka; 11,05 Muzyka; 11,10 Muzyka; 11,15 Muzyka; 11,20 Muzyka; 11,25 Muzyka; 11,30 Muzyka; 11,35 Muzyka; 11,40 Muzyka; 11,45 Muzyka; 11,50 Muzyka; 11,55 Muzyka; 12,00 Muzyka; 12,05 Muzyka; 12,10 Muzyka; 12,15 Muzyka; 12,20 Muzyka; 12,25 Muzyka; 12,30 Muzyka; 12,35 Muzyka; 12,40 Muzyka; 12,45 Muzyka; 12,50 Muzyka; 12,55 Muzyka; 13,00 Muzyka; 13,05 Muzyka; 13,10 Muzyka; 13,15 Muzyka; 13,20 Muzyka; 13,25 Muzyka; 13,30 Muzyka; 13,35 Muzyka; 13,40 Muzyka; 13,45 Muzyka; 13,50 Muzyka; 13,55 Muzyka; 14,00 Muzyka; 14,05 Muzyka; 14,10 Muzyka; 14,15 Muzyka; 14,20 Muzyka; 14,25 Muzyka; 14,30 Muzyka; 14,35 Muzyka; 14,40 Muzyka; 14,45 Muzyka; 14,50 Muzyka; 14,55 Muzyka; 15,00 Muzyka; 15,05 Muzyka; 15,10 Muzyka; 15,15 Muzyka; 15,20 Muzyka; 15,25 Muzyka; 15,30 Muzyka; 15,35 Muzyka; 15,40 Muzyka; 15,45 Muzyka; 15,50 Muzyka; 15,55 Muzyka; 16,00 Muzyka; 16,05 Muzyka; 16,10 Muzyka; 16,15 Muzyka; 16,20 Muzyka; 16,25 Muzyka; 16,30 Muzyka; 16,35 Muzyka; 16,40 Muzyka; 16,45 Muzyka; 16,50 Muzyka; 16,55 Muzyka; 17,00 Muzyka; 17,05 Muzyka; 17,10 Muzyka; 17,15 Muzyka; 17,20 Muzyka; 17,25 Muzyka; 17,30 Muzyka; 17,35 Muzyka; 17,40 Muzyka; 17,45 Muzyka; 17,50 Muzyka; 17,55 Muzyka; 18,00 Muzyka; 18,05 Muzyka; 18,10 Muzyka; 18,15 Muzyka; 18,20 Muzyka; 18,25 Muzyka; 18,30 Muzyka; 18,35 Muzyka; 18,40 Muzyka; 18,45 Muzyka; 18,50 Muzyka; 18,55 Muzyka; 19,00 Muzyka; 19,05 Muzyka; 19,10 Muzyka; 19,15 Muzyka; 19,20 Muzyka; 19,25 Muzyka; 19,30 Muzyka; 19,35 Muzyka; 19,40 Muzyka; 19,45 Muzyka; 19,50 Muzyka; 19,55 Muzyka; 20,00 Muzyka; 20,05 Muzyka; 20,10 Muzyka; 20,15 Muzyka; 20,20 Muzyka; 20,25 Muzyka; 20,30 Muzyka; 20,35 Muzyka; 20,40 Muzyka; 20,45 Muzyka; 20,50 Muzyka; 20,55 Muzyka; 21,00 Muzyka; 21,05 Muzyka; 21,10 Muzyka; 21,15 Muzyka; 21,20 Muzyka; 21,25 Muzyka; 21,30 Muzyka; 21,35 Muzyka; 21,40 Muzyka; 21,45 Muzyka; 21,50 Muzyka; 21,55 Muzyka; 22,00 Muzyka; 22,05 Muzyka; 22,10 Muzyka; 22,15 Muzyka; 22,20 Muzyka; 22,25 Muzyka; 22,30 Muzyka; 22,35 Muzyka; 22,40 Muzyka; 22,45 Muzyka; 22,50 Muzyka; 22,55 Muzyka; 23,00 Muzyka; 23,05 Muzyka; 23,10 Muzyka; 23,15 Muzyka; 23,20 Muzyka; 23,25 Muzyka; 23,30 Muzyka; 23,35 Muzyka; 23,40 Muzyka; 23,45 Muzyka; 23,50 Muzyka; 23,55 Muzyka; 24,00 Muzyka; 24,05 Muzyka; 24,10 Muzyka; 24,15 Muzyka; 24,20 Muzyka; 24,25 Muzyka; 24,30 Muzyka; 24,35 Muzyka; 24,40 Muzyka; 24,45 Muzyka; 24,50 Muzyka; 24,55 Muzyka; 25,00 Muzyka; 25,05 Muzyka; 25,10 Muzyka; 25,15 Muzyka; 25,20 Muzyka; 25,25 Muzyka; 25,30 Muzyka; 25,35 Muzyka; 25,40 Muzyka; 25,45 Muzyka; 25,50 Muzyka; 25,55 Muzyka; 26,00 Muzyka; 26,05 Muzyka; 26,10 Muzyka; 26,15 Muzyka; 26,20 Muzyka; 26,25 Muzyka; 26,30 Muzyka; 26,35 Muzyka; 26,40 Muzyka; 26,45 Muzyka; 26,50 Muzyka; 26,55 Muzyka; 27,00 Muzyka; 27,05 Muzyka; 27,10 Muzyka; 27,15 Muzyka; 27,20 Muzyka; 27,25 Muzyka; 27,30 Muzyka; 27,35 Muzyka; 27,40 Muzyka; 27,45 Muzyka; 27,50 Muzyka; 27,55 Muzyka; 28,00 Muzyka; 28,05 Muzyka; 28,10 Muzyka; 28,15 Muzyka; 28,20 Muzyka; 28,25 Muzyka; 28,30 Muzyka; 28,35 Muzyka; 28,40 Muzyka; 28,45 Muzyka; 28,50 Muzyka; 28,55 Muzyka; 29,00 Muzyka; 29,05 Muzyka; 29,10 Muzyka; 29,15 Muzyka; 29,20 Muzyka; 29,25 Muzyka; 29,30 Muzyka; 29,35 Muzyka; 29,40 Muzyka; 29,45 Muzyka; 29,50 Muzyka; 29,55 Muzyka; 30,00 Muzyka; 30,05 Muzyka; 30,10 Muzyka; 30,15 Muzyka; 30,20 Muzyka; 30,25 Muzyka; 30,30 Muzyka; 30,35 Muzyka; 30,40 Muzyka; 30,45 Muzyka; 30,50 Muzyka; 30,55 Muzyka; 31,00 Muzyka; 31,05 Muzyka; 31,10 Muzyka; 31,15 Muzyka; 31,20 Muzyka; 31,25 Muzyka; 31,30 Muzyka; 31,35 Muzyka; 31,40 Muzyka; 31,45 Muzyka; 31,50 Muzyka; 31,55 Muzyka; 32,00 Muzyka; 32,05 Muzyka; 32,10 Muzyka; 32,15 Muzyka; 32,20 Muzyka; 32,25 Muzyka; 32,30 Muzyka; 32,35 Muzyka; 32,40 Muzyka; 32,45 Muzyka; 32,50 Muzyka; 32,55 Muzyka; 33,00 Muzyka; 33,05 Muzyka; 33,10 Muzyka; 33,15 Muzyka; 33,20 Muzyka; 33,25 Muzyka; 33,30 Muzyka; 33,35 Muzyka; 33,40 Muzyka; 33,45 Muzyka; 33,50 Muzyka; 33,55 Muzyka; 34,00 Muzyka; 34,05 Muzyka; 34,10 Muzyka; 34,15 Muzyka; 34,20 Muzyka; 34,25 Muzyka; 34,30 Muzyka; 34,35 Muzyka; 34,40 Muzyka; 34,45 Muzyka; 34,50 Muzyka; 34,55 Muzyka; 35,00 Muzyka; 35,05 Muzyka; 35,10 Muzyka; 35,15 Muzyka; 35,20 Muzyka; 35,25 Muzyka; 35,30 Muzyka; 35,35 Muzyka; 35,40 Muzyka; 35,45 Muzyka; 35,50 Muzyka; 35,55 Muzyka; 36,00 Muzyka; 36,05 Muzyka; 36,10 Muzyka; 36,15 Muzyka; 36,20 Muzyka; 36,25 Muzyka; 36,30 Muzyka; 36,35 Muzyka; 36,40 Muzyka; 36,45 Muzyka; 36,50 Muzyka; 36,55 Muzyka; 37,00 Muzyka; 37,05 Muzyka; 37,10 Muzyka; 37,15 Muzyka; 37,20 Muzyka; 37,25 Muzyka; 37,30 Muzyka; 37,35 Muzyka; 37,40 Muzyka; 37,45 Muzyka; 37,50 Muzyka; 37,55 Muzyka; 38,00 Muzyka; 38,05 Muzyka; 38,10 Muzyka; 38,15 Muzyka; 38,20 Muzyka; 38,25 Muzyka; 38,30 Muzyka; 38,35 Muzyka; 38,40 Muzyka; 38,45 Muzyka; 38,50 Muzyka; 38,55 Muzyka; 39,00 Muzyka; 39,05 Muzyka; 39,10 Muzyka; 39,15 Muzyka; 39,20 Muzyka; 39,25 Muzyka; 39,30 Muzyka; 39,35 Muzyka; 39,40 Muzyka; 39,45 Muzyka; 39,50 Muzyka; 39,55 Muzyka; 40,00 Muzyka; 40,05 Muzyka; 40,10 Muzyka; 40,15 Muzyka; 40,20 Muzyka; 40,25 Muzyka; 40,30 Muzyka; 40,35 Muzyka; 40,40 Muzyka; 40,45 Muzyka; 40,50 Muzyka; 40,55 Muzyka; 41,00 Muzyka; 41,05 Muzyka; 41,10 Muzyka; 41,15 Muzyka; 41,20 Muzyka; 41,25 Muzyka; 41,30 Muzyka; 41,35 Muzyka; 41,40 Muzyka; 41,45 Muzyka; 41,50 Muzyka; 41,55 Muzyka; 42,00 Muzyka; 42,05 Muzyka; 42,10 Muzyka; 42,15 Muzyka; 42,20 Muzyka; 42,25 Muzyka; 42,30 Muzyka; 42,35 Muzyka; 42,40 Muzyka; 42,45 Muzyka; 42,50 Muzyka; 42,55 Muzyka; 43,00 Muzyka; 43,05 Muzyka; 43,10 Muzyka; 43,15 Muzyka; 43,20 Muzyka; 43,25 Muzyka; 43,30 Muzyka; 43,35 Muzyka; 43,40 Muzyka; 43,45 Muzyka; 43,50 Muzyka; 43,55 Muzyka; 44,00 Muzyka; 44,05 Muzyka; 44,10 Muzyka; 44,15 Muzyka; 44,20 Muzyka; 44,25 Muzyka; 44,30 Muzyka; 44,35 Muzyka; 44,40 Muzyka; 44,45 Muzyka; 44,50 Muzyka; 44,55 Muzyka; 45,00 Muzyka; 45,05 Muzyka; 45,10 Muzyka; 45,15 Muzyka; 45,20 Muzyka; 45,25 Muzyka; 45,30 Muzyka; 45,35 Muzyka; 45,40 Muzyka; 45,45 Muzyka; 45,50 Muzyka; 45,55 Muzyka; 46,00 Muzyka; 46,05 Muzyka; 46,10 Muzyka; 46,15 Muzyka; 46,20 Muzyka; 46,25 Muzyka; 46,30 Muzyka; 46,35 Muzyka; 46,40 Muzyka; 46,45 Muzyka; 46,50 Muzyka; 46,55 Muzyka; 47,00 Muzyka; 47,05 Muzyka; 47,10 Muzyka; 47,15 Muzyka; 47,20 Muzyka; 47,25 Muzyka; 47,30 Muzyka; 47,35 Muzyka; 47,40 Muzyka; 47,45 Muzyka; 47,50 Muzyka; 47,55 Muzyka; 48,00 Muzyka; 48,05 Muzyka; 48,10 Muzyka; 48,15 Muzyka; 48,20 Muzyka; 48,25 Muzyka; 48,30 Muzyka; 48,35 Muzyka; 48,40 Muzyka; 48,45 Muzyka; 48,50 Muzyka; 48,55 Muzyka; 49,00 Muzyka; 49,05 Muzyka; 49,10 Muzyka; 49,15 Muzyka; 49,20 Muzyka; 49,25 Muzyka; 49,30 Muzyka; 49,35 Muzyka; 49,40 Muzyka; 49,45 Muzyka; 49,50 Muzyka; 49,55 Muzyka; 50,00 Muzyka; 50,05 Muzyka; 50,10 Muzyka; 50,15 Muzyka; 50,20 Muzyka; 50,25 Muzyka; 50,30 Muzyka; 50,35 Muzyka; 50,40 Muzyka; 50,45 Muzyka; 50,50 Muzyka; 50,55 Muzyka; 51,00 Muzyka; 51,05 Muzyka; 51,10 Muzyka; 51,15 Muzyka; 51,20 Muzyka; 51,25 Muzyka; 51,30 Muzyka; 51,35 Muzyka; 51,40 Muzyka; 51,45 Muzyka; 51,50 Muzyka; 51,55 Muzyka; 52,00 Muzyka; 52,05 Muzyka; 52,10 Muzyka; 52,15 Muzyka; 52,20 Muzyka; 52,25 Muzyka; 52,30 Muzyka; 52,35 Muzyka; 52,40 Muzyka; 52,45 Muzyka; 52,50 Muzyka; 52,55 Muzyka; 53,00 Muzyka; 53,05 Muzyka; 53,10 Muzyka; 53,15 Muzyka; 53,20 Muzyka; 53,25 Muzyka; 53,30 Muzyka; 53,35 Muzyka; 53,40 Muzyka; 53,45 Muzyka; 53,50 Muzyka; 53,55 Muzyka; 54,00 Muzyka; 54,05 Muzyka; 54,10 Muzyka; 54,15 Muzyka; 54,20 Muzyka; 54,25 Muzyka; 54,30 Muzyka; 54,35 Muzyka; 54,40 Muzyka; 54,45 Muzyka; 54,50 Muzyka; 54,55 Muzyka; 55,00 Muzyka; 55,05 Muzyka; 55,10 Muzyka; 55,15 Muzyka; 55,20 Muzyka; 55,25 Muzyka; 55,30 Muzyka; 55,35 Muzyka; 55,40 Muzyka; 55,45 Muzyka; 55,50 Muzyka; 55,55 Muzyka; 56,00 Muzyka; 56,05 Muzyka; 56,10 Muzyka; 56,15 Muzyka; 56,20 Muzyka; 56,25 Muzyka; 56,30 Muzyka; 56,35 Muzyka; 56,40 Muzyka; 56,45 Muzyka; 56,50 Muzyka; 56,55 Muzyka; 57,00 Muzyka; 57,05 Muzyka; 57,10 Muzyka; 57,15 Muzyka; 57,20 Muzyka; 57,25 Muzyka; 57,30 Muzyka; 57,35 Muzyka; 57,40 Muzyka; 57,45 Muzyka; 57,50 Muzyka; 57,55 Muzyka; 58,00 Muzyka; 58,05 Muzyka; 58,10 Muzyka; 58,15 Muzyka; 58,20 Muzyka; 58,25 Muzyka; 58,30 Muzyka; 58,35 Muzyka; 58,40 Muzyka; 58,45 Muzyka; 58,50 Muzyka; 58,55 Muzyka; 59,00 Muzyka; 59,05 Muzyka; 59,10 Muzyka; 59,15 Muzyka; 59,20 Muzyka; 59,25 Muzyka; 59,30 Muzyka; 59,35 Muzyka; 59,40 Muzyka; 59,45 Muzyka; 59,50 Muzyka; 59,55 Muzyka; 60,00 Muzyka; 60,05 Muzyka; 60,10 Muzyka; 60,15 Muzyka; 60,20 Muzyka; 60,25 Muzyka; 60,30 Muzyka; 60,35 Muzyka; 60,40 Muzyka; 60,45 Muzyka; 60,50 Muzyka; 60,55 Muzyka; 61,00 Muzyka; 61,05 Muzyka; 61,10 Muzyka; 61,15 Muzyka; 61,20 Muzyka; 61,25 Muzyka; 61,30 Muzyka; 61,35 Muzyka; 61,40 Muzyka; 61,45 Muzyka; 61,50 Muzyka; 61,55 Muzyka; 62,00 Muzyka; 62,05 Muzyka; 62,10 Muzyka; 62,15 Muzyka; 62,20 Muzyka; 62,25 Muzyka; 62,30 Muzyka; 62,35 Muzyka; 62,40 Muzyka; 62,45 Muzyka; 62,50 Muzyka; 62,55 Muzyka; 63,00 Muzyka; 63,05 Muzyka; 63,10 Muzyka; 63,15 Muzyka; 63,20 Muzyka; 63,25 Muzyka; 63,30 Muzyka; 63,35 Muzyka; 63,40 Muzyka; 63,45 Muzyka; 63,50 Muzyka; 63,55 Muzyka; 64,00 Muzyka; 64,05 Muzyka; 64,10 Muzyka; 64,15 Muzyka; 64,20 Muzyka; 64,25 Muzyka; 64,30 Muzyka; 64,35 Muzyka; 64,40 Muzyka; 64,45 Muzyka; 64,50 Muzyka; 64,55 Muzyka; 65,00 Muzyka; 65,05 Muzyka; 65,10 Muzyka; 65,15 Muzyka; 65,20 Muzyka; 65,25 Muzyka; 65,30 Muzyka; 65,35 Muzyka; 65,40 Muzyka; 65,45 Muzyka; 65,50 Muzyka; 65,55 Muzyka; 66,00 Muzyka; 66,05 Muzyka; 66,10 Muzyka; 66,15 Muzyka; 66,20 Muzyka; 66,25 Muzyka; 66,30 Muzyka; 66,35 Muzyka; 66,40 Muzyka; 66,45 Muzyka; 66,50 Muzyka; 66,55 Muzyka; 67,00 Muzyka; 67,05 Muzyka; 67,10 Muzyka; 67,15 Muzyka; 67,20 Muzyka; 67,25 Muzyka; 67,30 Muzyka; 67,35 Muzyka; 67,40 Muzyka; 67,45 Muzyka; 67,50 Muzyka; 67,55 Muzyka; 68,00 Muzyka; 68,05 Muzyka; 68,10 Muzyka; 68,15 Muzyka; 68,20 Muzyka; 68,25 Muzyka; 68,30 Muzyka; 68,35 Muzyka; 68,40 Muzyka; 68,45 Muzyka; 68,50 Muzyka; 68,55 Muzyka; 69,00 Muzyka; 69,05 Muzyka; 69,10 Muzyka; 69,15 Muzyka; 69,20 Muzyka; 69,25 Muzyka; 69,30 Muzyka; 69,35 Muzyka; 69,40 Muzyka; 69,45 Muzyka; 69,50 Muzyka; 69,55 Muzyka; 70,00 Muzyka; 70,05 Muzyka; 70,10 Muzyka; 70,15 Muzyka; 70,20 Muzyka; 70,25 Muzyka; 70,30 Muzyka; 70,35 Muzyka; 70,40 Muzyka; 70,45 Muzyka; 70,50 Muzyka; 70,55 Muzyka; 71,00 Muzyka; 71,05 Muzyka; 71,10 Muzyka; 71,15 Muzyka; 7

Festiwal Sztuk Radzieckich

„Złota rybka“

E. Tarachowska: „Złota rybka“. Przekład i adaptacja Władysława Jaremy. Inscenizacja Henryka Ryla. Lalki i dekoracje projektu Konstantego Mackiewicza. Muzyka Stefana Kisielewskiego. Przedstawienie teatru lalek „Arlekin“ z Łodzi.

Ostatni etap Festiwalu Sztuk Radzieckich poświęcony przedstawieniom teatrowi młodzieżowym i kukielkowym... „Złota rybka“ jest najlepszym przykładem właściwie pojętej czarującej rozrywki...

„Złota rybka“ jest najlepszym przykładem właściwie pojętej czarującej rozrywki, połączonej z poważnym celem dydaktycznym. Psychika dziecka jest niezmiernie wrażliwa i chłonna. Tym staranniej muszą być ideologicznie konstruowane sztuki przeznaczone dla dzieci...

Celowe dawkanie elementów podsycających fantazję dziecka, a zarazem prowadzące go we właściwym kierunku entuzjazmu dla pracy i jej znaczenia w życiu, sprzyjające rozwojowi humanistycznych cech przyjaźni i miłości dla czło-

„Złota rybka“ jest przykładem wzorowego przeprowadzenia służebnej koncepcji ideologicznej, w powiązaniu z malowniczymi i pełnymi fantazjami elementami sztuki bajek.

Bohater sztuki Maciek Kłosek jest biednym chłopiskim synem, którego czarodziejskie przygody uczą przywiązania do ojczyzny i poczucia godności.

Zakończenie sztuki jest równie wychowawcze, jak cała jej

akcja. Maciek żeni się wprawdzie (jak w starych bajkach) z królową Plakusą, ale wbrew woli jej ojca zabiera ją z pałacu królewskiego do lasu, buduje tam domek, w którym będzie mieszkał wraz z leśnymi przyjaciółmi wraz ze swą matką. Będą tam razem pracować, a widać wyraźnie, że główną przyczyną ciągłego placu królewskiego było to właśnie, że nie pracowała.

Mądrą i pozytywną tę sztukę z repertuaru teatru Obrazowa wystawił łódzki teatr „Arlekin“ starannie i pomyślnie. Techniczna strona przedstawienia szwankowała nieco, a zmiany dekoracji można było przeprowadzać sprawniej. Same dekoracje Mackiewicza ładne w linii i kolorystyce. Wadą ich była płaskość. W teatrze Obrazowa plastyczne dekoracje były znacznie efektywniejsze. Doskonale natomiast lalki i kostiumy.

Spółród aktorów najefektywniej potrafił poruszać lalki i zespolić głos z ruchami Jerzy Staszewski, odtwórca roli króla. Postać ta była tak żywa, że wydawało się nawet chwilami, iż operuje ona mimiką, choć twarze innych lalek wydawały się zupełnie nieruchome. Odmieszony celowo przez autorkę król, poprawiający co chwila berłem spadającą mu z głowy koronę, nie miał nie wspólnego ze wspaniałymi królami ze starych bajek. Dobra również Hanna Bunsch, prowadząca rolę królowej. Głosem słaba Maria Hubicka w głównej roli Macieka. Rola tę powinien być raczej grę mężczyzna.

Dobre tłumaczenie i adaptacja Jaremy.

ROMAN SZYDŁOWSKI

Jubileusz

Karola Adwentowicza

Protokolat nad obchodem jubileuszu 55-letniej pracy artystycznej znakomitego artysty dramatycznego Karola Adwentowicza, objął Minister Kultury i Sztuki S. Dybowski.

Uroczystość jubileuszowa odbędzie się dn. 28 bm. w Warszawie w Państwowym Teatrze Polskim. Adwentowicz wystąpi w sztuce Kruczkowskiego „Niemcy“ w roli prof. Sonnen-

brucha. Sztuka wykonana zostanie przez zespół Państw. Teatru Powszechnego z Łodzi, pod dyrekcją artystyczną jubilatą. W przedstawieniu weźmie udział Irena Eichlerówna w roli Rutę.

Uroczystość jubileuszowa w Łodzi odbędzie się w Państw. Teatrze Powszechnym w dn. 4 marca br.

Kronika wydawnicza

DZIEJE MARSZAŁKOWSKIEJ

„Książka i Wiedza“ wydała monografię ulicy Marszałkowskiej pióra Stanisława Herbsta (str. 196, zł. 600). Wydana w niewielkim nakładzie, praca ta z pietyzmem otwiera dzieje śródmieścia Warszawy od narodzin Marszałkowskiej aż do jej „burżuazyjnego rozkwitu“ przed r. 1914, książka zyskałaby na pożytności, gdyby obrazowała obszerniej (nie tylko w kilku słowach wstępu i zakończenia) śmiały plan budowy przyszłej wielkiej i pięknej arterii.

„KANDYD“ WOLTERA

W starannym wydaniu ukazał się nowy nakład pierwsze-

go tomu powiastek filozoficznych Woltera pt. „Kandyd“ (Przełożył Boy, ilustrował Uniechowski, „Książka i Wiedza“, str. 170).

PODRÓŻE GULIWERA

„Podróże Guliwera“ Swifta doczekały się pięknej, pełnej reedycji dla dorosłych. Zasluga Jana Kotta jest nie tylko obszerna przedmowa, ale wygrzebanie z pyłu zapomnienia anonimowego osiemnastowiecznego przekładu, jego adaptacja i, przekazanie czytelnikowi naprawdę pięknej, ciekawej i pouczającej książki. („Książka i Wiedza“, str. 460, zł. 650.—). Oprawa i okładka nawiązuje do tradycji skrótu tej książki dla młodzieży.

Drugie życie Marii Satorowej

Krystyna Dąbrowska

Nie tylko Maria Satorowa. Pod wszystko — nieledwie — co piszę o Marii, podstawić można nazwiska Rolkowskiej, Klimeckiej, Kleczewskiej, Pukałowej, Górkowej, Gonetowej i jeszcze innych dzielnych kobiet ze Stoszczych, które dzięki swej wytrwałości, pracowitości i rozumieniu sensu słowa r a z e m wywalczyły sobie spokojne, dostatnie życie. Losy ich były podobne; różniły się tylko nazwy francuskich miejscowości, w których spędziły kawał życia.

Wędrowka do Westfalii, Francji, Belgii. Z wiejskich chałup, ze zbyt ciasnych robotniczych mieszkań, z baraków dla bezrobotnych ciągnęli tam ludzie, dla których w kraju nie było miejsca i roboty. Marię Satorową wygnano w 1921 roku do Paryża głodowe przedmówki przeżywane razem z sześciorgiem rodzeństwa na półhektarowej, ojcowej roli pod Wielką.

Najpierw praca w fabryce amunicji i fabryce samochodów Renaulta, później, w francuskiego kulaka, wreszcie u mleczarza. Nie lekkie to były czasy. Nie lekka robota.

Dwadzieścia sześć takich właśnie lat przeżyła Maria. Z końcem wojny odwróciła się karta. Satorowa, Rolkowska, Klimeczka, Klimeczka, Pukałowa, Górkowa, Gonetowa wrócili razem z rodzinami do Polski. Zaczął się nowy etap życia trudnego, ale pełnego nadziei.

Gdy zjechali do przynajmniej reemigrantom z Francji spółdzielni osadniczo - par-

lacyjnej Stoszczyce pod Wrocławiem, nie wiele tam było Podniszczone zabudowania gospodarcze. Dwór z pretenjonalnymi wieżyczkami. Polamany wóz o trzech kołach i zarosnięta ostami ziemia — 276 hektarów. Niemiecki dziedziec tego majątku nie pozostał nic więcej. Ogoloni Stoszczyce ze wszystkiego, z czego ogolocić się dali.

Zjechało ich kilkanaście rodzin. Mniej więcej osiemdziesiąt ludzi zdolnych do pracy z mizernym dobytkiem i kupą dzieci. Co tchórzliwi przetrzaskali. Chcieli natychmiast ze Stoszczyce uciekać („dziś trzeba by ich ogniem chyba wykurzać, tak są przywiązani do spóldzielni“ — stwierdza Maria Satorowa).

I wtedy to zaczęła się wielka gra Satorowej, Klimeckiej, Pukałowej, Kleczewskiej. Wtedy to kobiety te wykazały ogromny hart, ogromną siłę. One na pewno nie uciekną, ale i inni muszą pozostać. Gdy wezmą się wszyscy do pracy to na pewno dadzą radę. Ziemia jest i dach nad głową jest także. Jeśli włożą w ziemię wiele wysiłku, to przecież musi coś z tego być. A przecież państwo na pewno pomoże.

Perswadowały, tłumaczyły. Własnym przykładem nakłaniały najbardziej chwiejnych do pozostania na miejscu. Pracowały wierząc, że ich trud zostanie oceniony, że im pomoże przyjdzie.

Pierwsze sześć hektarów zeskorpupiałej ziemi skopały wraz ze swymi mężami, lopatami. Zaprzęgały się do wozu, który po naprawieniu miał

już cztery koła. Wstawaly o świcie, kładły się późno w nocy. Były dla swych mężów i dorosłych synów niezawodną pomocą, najprawdziwszymi przyjaciółmi. Pracowały tak jak oni i tak samo jak oni rozumiały znaczenie wspólnej wysiłku i potęgę wspólnej pracy.

Państwo ludowe wiele razy spieszyło im z pomocą, pomagało się urządzić, zagospodarować, stanąć na nogi.

Dwieście siedemdziesiąt sześć hektarów zaniedbanej ziemi poczęło powoli zmieniać się w coraz to bardziej kwitnącą gospodarkę. Chlew, stajnia, obora, zapiełniały się inwentarzem. Stodoły ziarnem. Nie kopaly już kobiety pola łopatami, nie zaprzęgały się do wozu.

W marcu 1949 przekształcili swą parcelacyjno - osadniczą spółdzielnię w spółdzielnię produkcyjną. Dojrzało to tego. Zdali sobie sprawę, że stworzenie spółdzielni produkcyjnej jest logiczną konsekwencją wspólnego wysiłku, który pozwolił im zwalczyć ruiny i chwasty, zapiełnić obory, chlewy i stajnie.

Luty 1950. Nienajlepsza jest ziemia spółdzielni produkcyjnej w Stoszczych ale daje 23 metry pszenicy z hektara Spółdzielnia posiada już dziś siedemdziesiąt sześć ków, siedemnaście koni, cztery żrebacki, sto pięćdziesiąt świń. Po-

siada traktor i wszystkie potrzebne maszyny rolnicze. Oto dotychczasowy efekt wytrwałej pracy osiedleńców i pomocy rządu; pomocy udzielonej tym, którzy na nią zasłużyli sumienną pracą.

Po ostatnich zbiorach — ze skrupulatnie obliczanych dniówek obrachunkowych — można już się ubrać, kupić trochę sprzętów do domu. Ludziom w Stoszczych, którzy nie przetrzaskali się pracy jest teraz dobrze. Dobrze jest także i Marii Satorowej; osiągnęła to o czym właściwie marzyła całe życie.

Kronika filmowa

SUKCES „ULICY GRANICZNEJ“ W BUKARESZCIE

Na ekrany największych kin Bukaresztu wszedł film polski „Ulica Graniczna“. Film cieszy się olbrzymim powodzeniem wśród mieszkańców stolicy Rumunii. Cała prasa rumuńska podkreśla zgodnie wielkie walory artystyczne filmu.

ŁÓDZCY KORESPONDENCI FABRYCZNI DYSKUTUJĄ O FILMIE „PIĘDZ ZIEMI“

Na jednym z kolejnych pokazów filmowych, organizowanych dla korespondentów fabrycznych gazetek ściennych przez redakcję łódzkiego „Głosu Robotniczego“ i wydział artystyczny - programowy Filmu Polskiego, wyświetlany był nowy film węgierski „Piędz ziemi“, osnuty na tle powieści Pawła Szabo. Po pokazie zebrani wysłuchali krótkiego komentarza na temat osiągnięć powojennej kinematografii węgierskiej.

Po pokazie odbyła się dyskusja.

WSPÓLPRACA FILMU POLSKIEGO Z RADAMI NARODOWYMI

W celu ułatwienia pracy Rad Narodowych na odcinku upowszechniania kultury filmowej, Film Polski powołał do życia Biuro Upowszechniania Filmu oraz wyznaczył delegatów Filmu przy Radach Narodowych.

Współpraca Filmu Polskiego i Rad Narodowych przyczyni się do wzmocnienia akcji upowszechniania sztuki filmowej w miastach i na wsi.

PODRĘCZNIK KINOOPERATORA

Nakładem Filmowej Agencji Wydawniczej ukazał się „Podręcznik kinooperatora“, który omawia zagadnienia kinomechaniki, elektrotechniki i elektroakustyki. Książka zawiera również praktyczne wskazówki wykrywania i usuwania uszkodzeń aparatury i taśmy filmowej.

Podręcznik uzupełniają rozdziały, poświęcone pracy kina w świetlicy i szkole, przepisy przeciwpożarowe, ratownicze itp.

W spółdzielni produkcyjnej Wojnerowo

Stanisław Meller, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej Wojnerowo w pow. Oborniki, woj. poznańskie, dokonuje przeglądu koni.

Wolność krytyki literackiej w ZSRR

Literatura radziecka ma na świecie pokątną liczbę przeciwników — dokladnie tytu, ilu jest reakcjonistów i rzeczników skostniałości sztuki.

Nie więc dziwnego, że broń sztuki burżuazyjnej, przepojonej duchem dekadenckim i niewiarą w człowieka, przeciwnicy ci stale atakują z wściekłością sztukę radziecką. Te powszechnie znane fakty stanowią wyraz nie mniej znane go prawa walki między starym i nowym — prawą, zgodną z którym „elementy obumierające nigdy nie schodzą do poziomu z nową kulturą“.

Nie więc dziwnego, że broń sztuki burżuazyjnej, przepojonej duchem dekadenckim i niewiarą w człowieka, przeciwnicy ci stale atakują z wściekłością sztukę radziecką. Te powszechnie znane fakty stanowią wyraz nie mniej znane go prawa walki między starym i nowym — prawą, zgodną z którym „elementy obumierające nigdy nie schodzą do poziomu z nową kulturą“.

Nie więc dziwnego, że broń sztuki burżuazyjnej, przepojonej duchem dekadenckim i niewiarą w człowieka, przeciwnicy ci stale atakują z wściekłością sztukę radziecką. Te powszechnie znane fakty stanowią wyraz nie mniej znane go prawa walki między starym i nowym — prawą, zgodną z którym „elementy obumierające nigdy nie schodzą do poziomu z nową kulturą“.

N. Gribaczow

Członek Prezydium Związku Pisarzy Radzieckich

Stalin bezustannie uczy naród radziecki rozwijać krytykę i samokrytykę, że krytyka i samokrytyka jest najważniejszym czynnikiem życia społecznego w Związku Radzieckim.

To samo da się powiedzieć również o literaturze. W Moskwie zakończyły się niedawno obrady XIII sesji plenarnej Zarządu Związku Pisarzy Radzieckich. Toczyły się one pod znakiem pogłębienia krytyki i samokrytyki. Ujęcie zagadnień w czasie tych obrad odznaczało się niebywałą dotąd bojowością i ostrością. W obradach uczestniczyli wszyscy najwybitniejsi pisarze i krytycy radzieccy, przedstawiciele wszystkich narodów radzieckich.

W referacie A. Fadijewa i przemówieniach innych uczestników sesji znajdujemy podsumowanie wyników działalności literackiej i krytycznej w ciągu ubiegłego roku oraz postawienie nowych zadań wobec Związku Pisarzy jako całości, a wobec krytyków radzieckich w szczególności.

Dyskusje, które poprzedziły obrady XIII Plenum

Sesję poprzedziły doniosłe wydarzenia w dziedzinie liter-

ratury i krytyki radzieckiej. W roku ubiegłym ukazały się wybitne dzieła „Opowieść o dzieciństwie“ F. Gladkowa, „Wiosna nad Odrą“ E. Kazakiewicza, „Jasny brzeg“ W. Panowej i szereg innych pozycji w dziedzinie prozy, poezji i dramaturgii. Z drugiej strony poważnej krytyce natury zasadniczej poddano sztukę A. Sofronowa „Kariera Beketowa“, sztukę W. Kożennikowa „Rzeka Ognista“, powieść Panfierowa „Wielka Sztuka“.

Gdyby nasi przeciwnicy zamiast krzyczeć bez żadnych podstaw o braku krytyki w ZSRR gruntownie przemyśleli te zjawiska, przekonaliby się, że w związku z tymi utworami wywiązała się ostra wymiana poglądów krytycznych, że była to uczciwa i wielostronna dyskusja, której głównym przedmiotem była kwestia artystycznego wcielenia obrazu społecznego człowieka.

W dalszym ciągu doszłyby do wniosku, że np. w sporze na temat powieści Katajewa „O władzę Rad“, zwyciężyli młode kadry literatów radzieckich, którzy niedawno dopiero wyszli z wiru życia radzieckiego i doskonale je znają. Przekonaliby się, że kierownictwo Związku Pisarzy, którego punkt widzenia był

nie odzwierciedlenie rzeczywistości. Praktyka współczesnych — zdeklarowanie burżuazyjnych pisarzy — to schlebienie niewybrednym gustom burżuazji, to pogogo za sensacją i za „kasowości“. Praktyka twórcza pisarza radzieckiego — to świadomość nieuniknionej walki między nowym i starym, to dążność do pomagania wzrostowi i utrwaleniu się tego wszystkiego, co nowe. Praktyka twórcza burżuazyjnych, jawnie reakcyjnych pisarzy — to tendencja do zacierania szczytów rzeczywistości burżuazyjnej, do utrzymania istniejącego stanu rzeczy. Praktyka twórcza pisarza radzieckiego — to dążenie do ujawnienia bogactwa duchowego człowieka, popierania rozwoju zalet jego ducha, krótko mówiąc, to walka o człowieka. Praktyka twórcza pisarzy reakcyjnych — to potwierdzenie utraty, niepełnowartościowości człowieka, to podkreślanie w nim wszystkiego co zwierzęce, dążność do poniżenia człowieka i zepchnięcia go do poziomu zwierzęcia — krótko mówiąc, jest to walka p r z e c i w o o człowiekowi.

Zresztą, mówiąc szczerze, nie bardzo obamy o to, co mówią i piszą o nas pieniący się z wściekłością na literaturę radziecką krytycy burżuazji. Od 32 lat twierdzą oni aż do znużenia jedno i to samo. Pisarze radzieccy mają obecnie znacznie ważniejsze troski — myślą o tym, jak w najlepszy i najpełniejszy sposób zrealizować uchwały plenum. A uchwały te przewidują przede wszystkim rozwój krytyki — bez względu na osobę krytykowanego, przewidują podwyższenie poziomu teoretycznego krytyki oraz dalsze opracowanie zagadnień estetyki socjalistycznej.

Praktyka twórcza pisarza radzieckiego

Drogi literatury radzieckiej i burżuazyjnej dawno rozeszły się — zarówno w praktyce, jak i w teorii.

Praktyka twórcza pisarza radzieckiego — to realizacyj-

nej pociąga za sobą nieuchronnie degenerację formy artystycznej.

Zachwalana „wolność“ krytyki w krajach burżuazyjnych nie może w niczym pomóc literaturze burżuazyjnej. Uczciwy krytyk, o ile nawet uda mu się uniknąć odpowiedzialności przed Federalnym Biurem Śledczym i tak nie znajdzie wydawcy. W krajach tych maszyny rotacyjne, farba drukarska, papier i księgarnie, należą do klas rządzących, które nie są zainteresowane w tego rodzaju krytyce. Oczywiście w naszej epoce burżuazja zmuszona jest pójść na pewne ustępstwa, zmuszona jest do pewnych pozorów tolerancji w celu stworzenia p o z o r ó w d e m o k r a c j i , p o z o r ó w w o l n o ś c i k r y t y k i.

Walka o słuszną i wnikliwą krytykę literacką

Ludzie radzieccy nie mają potrzeby „ratowania pozorów“. Dają oni do stworzenia wielkiej, nowej literatury, a jednym z najważniejszych środków do tego celu jest krytyka. Oto dlaczego opinia radziecka z całą ostrością i bojowością stawia zagadnienia krytyki, oto dlaczego na Plenum napiętnowano fakty niedostatecznej wnikliwej krytyki, oto dlaczego skrytykowano rów-

Zabawa w przedszkolu TPD

W przedszkolu TPD na Żoliborzu zorganizowano zabawę „Hustoczwartkową“ dla dzieci.

20-26 lutego — radiowy tydzień muzyki radzieckiej

Na zasadzie umowy, zawartej pomiędzy radiofonią polską i radziecką, w dniach 20 — 26 bm. Polskie Radio organizuje „Tydzień Muzyki Radzieckiej“. Analogiczny „Tydzień Muzyki Polskiej“ odbędzie się w ZSRR w lipcu br. z okazji święta Odrodzenia Polski.

Program Tygodnia Muzyki Radzieckiej zainauguruje audycja słowno - muzyczna dr. Z. Lissa z cyklu „Laureaci nagród stalinowskich w muzyce“. W Tygodniu Muzyki Radzieckiej usłyszymy koncert symfoniczny w wykonaniu Państw. Orkiestry Symfonicznej ZSRR, Państw. Chóru Pieśni Rosyjskich, znakomite dzieło oratoryjne D. Szostakowicza „Pieśni o lasach“ w wykonaniu solistów i Chóru Chłopięcego Państwowej Szkoły pod dyr. Swiesznikowa oraz poemat symfoniczny Murawieja „Góra Azow“, Laureatka IV Międzynarodowego Konkursu Szopenowskiego Bella Zdowidowicz odegra koncert szopenowski.

Program Tygodnia Muzyki Radzieckiej usłyszymy koncert symfoniczny w wykonaniu Państw. Orkiestry Symfonicznej ZSRR, Państw. Chóru Pieśni Rosyjskich, znakomite dzieło oratoryjne D. Szostakowicza „Pieśni o lasach“ w wykonaniu solistów i Chóru Chłopięcego Państwowej Szkoły pod dyr. Swiesznikowa oraz poemat symfoniczny Murawieja „Góra Azow“, Laureatka IV Międzynarodowego Konkursu Szopenowskiego Bella Zdowidowicz odegra koncert szopenowski.

Sukces młodego rzeźbiarza polskiego w Moskwie

Wystawione na Wszechzwiązkowej Wystawie Sztuk Plastycznych w Moskwie dzieło młodego, studiującego w Moskwie rzeźbiarza polskiego Michała Milbergera, przedstawiające Aleksandra Puszkina w latach młodości, spotkało się z pochlebna oceną moskiewskiej

go świata artystycznego. Należy podkreślić, że jest to już drugi sukces Milbergera. Poprzednia praca artysty, przedstawiająca alegorycznie przyjaźń Mickiewicza z Puszkim, była przyjęta również z uznaniem przez opinię radziecką.

Dziennikarze zagraniczni zapoznają się z wynikami akcji likwidacji analfabetyzmu

W dniu 17 lutego br. w gmachu Prezydium Rady Ministrów odbyła się konferencja prasowa dla dziennikarzy zagranicznych, zorganizowana przez Pełnomocnika Rządu do Walki z Analfabetyzmem. W konferencji wzięli udział przedstawiciele prasy radzieckiej, czeskosłowackiej, francuskiej i włoskiej oraz przedstawiciele agencji „Telepress“. W czasie konferencji Pełnomocnik Rządu do Walki z Analfabetyzmem minister Stefan Matu-szewski oraz jego zastępcy poseł Aleksander Kubicki i dr. Tadeusz Pasierbiński, poinformowali dziennikarzy zagranicznych o prowadzonej w Polsce wielkiej akcji likwidacji analfabetyzmu, o dotychczasowych jej wynikach i planach na przyszłość.

Dziennikarze zagraniczni okazali żywe zainteresowanie omawianymi zagadnieniami, czego dowodem były liczne pytania, dotyczące przebiegu akcji zwalczania analfabetyzmu. Na prośbę dziennikarzy prasy zagranicznej Biuro Pełnomocnika Rządu umożliwiło im zapoznanie się z akcją walki z analfabetyzmem w terenie.

gdy sporadycznie wypadkom, gdy krytyk na podstawie kryteriów, nie mających nie wspólne go ze sztuką, wychwala bądź na odwrót — miesza z błotem jakiś utwór; zadaniem naszej krytyki jest wnikliwe analizowanie istotnej treści utworu i formy artystycznej, w której się ta treść wyraża, jest walka o afirmację zasady realizmu socjalistycznego w literaturze, innymi słowy — walka o realistyczne odzwierciedlenie życia społeczeństwa radzieckiego w jego rewolucyjnym rozwoju.

Tak oto wyglądają pokrótce wyniki XIII Plenum Związku Pisarzy Radzieckich. Wyniki te wyrażają z rąk reakcyjnych teoretyków ogół oszczerstwa przeciwko literaturze radzieckiej. Świadczą one wymownie o panującej w ZSRR wolności krytyki, wolności, z której nigdy nie korzystała i nie może korzystać krytyka w społeczeństwie burżuazyjnym.

Wyniki te bez wątpienia napawają radością naszych przyjaciół nie tylko w bratnich krajach demokracji ludowej, ale i wszystkich przyjaciół demokracji i postępu na całym świecie. A przyjaciół tych jest coraz więcej. I do nich należy przyszłość, ponieważ we właściwy sposób rozumieją oni historię, walczą w obronie interesów narodu, umiejscowiają dostrzec to, co nowe i dopomóc do jego zwycięstwa.

Dlatego też głównym zadaniem naszej krytyki, postawionym na XIII Plenum jest walka przeciwko występują-